

**نبذة في العقيدة الإسلامية (شرح
أصول الإيمان) (الحرمين والجمعية)**

**'n Kort oorsig van die
Islamitiese geloof**

'n Kort oorsig van die Islamitiese geloof

Muhammad bin Salih al-Uthaymeen

'n Kort oorsig van die Islamitiese geloofsbelydenis ('Aqidah)

Geskryf deur sy hoogedele, die geleerde sjeik
Muhammad bin Salih al-Uthaymeen

Mag Allah hom, sy ouers en die Moslems
vergewe.

In die Naam van Allah, die Mees Barmhartige, die
Mees Genadige.

Inleiding.

Waarlik, alle lof behoort aan Allah, ons prys
Hom, ons soek Sy hulp, ons vra Hom om vergifnis,
en ons keer terug na Hom. En ons soek toevlug by
Allah teen die boosheid van ons self, en teen die
slegte dade van ons werke. Wie Allah lei, daar is
geen misleier vir hom nie, en wie Hy laat dwaal,
daar is geen leier vir hom nie. En ek getuig dat daar
geen god is behalwe Allah alleen, sonder enige
vennote nie, En ek getuig dat Muhammad sy
dienaar en sy boodskapper is, mag Allah se seën op
hom wees, en op sy familie, en sy metgeselle, en
diegene wat hulle met goedheid volg, en mag daar
vrede wees.

Ama ba'du: Want die (kennis van tawhied) is die
edelste van die wetenskappe, en die vernaamste in
waarde, en die mees verpligte in vereiste; omdat dit
die kennis van Allah, die Verhewe, is, en van Sy

Name, en Sy Eienskappe, en Sy regte oor Sy dienaars, en omdat dit die sleutel van die pad na Allah, die Verhewe, is, en die grondslag van Sy wette.

En daarom: die boodskappers het eenparig saamgestem oor die oproep daartoe, Allah, die Verhewe, het gesê:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ 25﴾

"En Ons het geen boodskapper voor jou gestuur nie, behalwe dat Ons aan hom geopenbaar het: Daar is geen god behalwe Ek nie, aanbid My dan." [Al-Anbiya: 25]

"En Hy, die Verhewe, het vir Homself getuig van die Eenheid, en Sy engele het daarvoor getuig, en die mense van kennis het daarvoor getuig, Allah, die Verhewe, het gesê:"

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 18﴾

"Allah het getuig dat daar geen god is behalwe Hy nie, en die engele, en diegene wat kennis het, terwyl Hy standhoudend is in geregtigheid. Daar is geen god behalwe Hy nie, die Almagtige, die Wys." [Al-Imran: 18]

En aangesien dit die belang van tawhied is, is dit verpligtend op elke Moslem om hom daarmee besig te hou in leer, onderrig, nadenke en geloof; sodat hy sy godsdiens kan bou op 'n gesonde grondslag, met

gerusstelling en oorgawe; totdat hy gelukkig word met die vrugte daarvan en die resultate daarvan.

Allah is die Beskikker van sukses.

Die outeur.

Die Islamitiese godsdiens.

Die Islamitiese godsdiens: dit is die godsdiens waarmee Allah vir Muhammad (vrede en seëninge op hom) gestuur het, en waarmee Allah die godsdienste afgesluit het, en dit vir Sy dienaars vervolmaak het, en daarmee Sy guns aan hulle voltooi het, en dit vir hulle as godsdiens behaag het; daarom word van niemand enige ander godsdiens as dit aanvaar nie. Allah die Allerhoogste sê:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝۴۰﴾

"Muhammad is nie die vader van enige van julle mans nie, maar hy is die boodskapper van Allah en die seël van die profete. En Allah is van alles volkome bewus." [Al-Ahzab: 40]

"En Allah (die Allerhoogste) sê:"

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"...Vandag het Ek julle godsdiens vir julle vervolmaak, en My guns oor julle voltooi, en Ek is tevrede met Islam as julle godsdiens..." [Al-Ma'idah: 3]

En Hy (die Allerhoogste) sê:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...﴾

“Voorwaar, die godsdienst by Allah is Islam.” [Al-Imran: 19]

En Hy (die Allerhoogste) sê:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (85)

“En wie ook al ’n ander godsdienst as Islam soek, dit sal nooit van hom aanvaar word nie; en in die Hiernamaals sal hy onder die verloorders wees.”

[Al-Imran: 85]

En Allah, die Allerhoogste, het dit vir alle mense verpligtend gemaak om hulle godsdienst aan Allah, die Allerhoogste, daardeur te wy; toe het Hy gesê, terwyl Hy die Boodskapper van Allah, mag Allah hom seën en vrede gee, aangespreek het:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (158)

Sê: “O mense, ek is waarlik die Boodskapper van Allah aan julle almal — Hy aan Wie die heerskappy van die hemele en die aarde behoort. Daar is geen god behalwe Hy nie; Hy gee lewe en Hy laat sterf. Glo dan in Allah en in Sy Boodskapper, die ongeletterde Profeet, wat in Allah en Sy woorde glo; en volg hom, sodat julle reg gelei kan word.” (158) [Al-A'raf: 158]

En in Sahih Muslim, op gesag van Abu Hurayrah (mag Allah tevrede wees met hom), van die Boodskapper van Allah ﷺ, dat hy gesê het:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَمَةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

“By Hom in Wie se Hand die siel van Muhammad is, daar is niemand van hierdie gemeenskap — of hy nou 'n Jood of 'n Christen is — wat van my hoor en dan sterf sonder om te glo in dit waarmee ek gestuur is nie, behalwe dat hy een van die bewoners van die Vuur sal wees.”¹

En geloof in hom beteken: die bevestiging van dit waarmee hy gekom het, tesame met aanvaarding en onderwerping — nie bloot net bevestiging nie. Daarom was Abu Talib nie 'n gelowige in die Boodskapper (mag Allah se seëninge en vrede op hom wees) nie, ten spyte daarvan dat hy dit waarmee hy gekom het, bevestig het en getuig het dat dit een van die beste godsdienste is.

En die Islamitiese godsdienste: sluit alle voordele in wat die vorige godsdienste ingesluit het, en dit onderskei homself deurdat dit geskik is vir elke tyd en plek en nasie, Allah die Allerhoogste sê terwyl Hy Sy Boodskapper aanspreek:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ...﴾

"En Ons het aan jou die Boek met die waarheid neergestuurd, as 'n bevestiging van die Boek wat

¹ Uitgehaal deur Muslim: Boek van Geloof, Hoofstuk oor die verpligting van geloof in die boodskap van ons Profeet Muhammad ﷺ na die hele mensdom en die vervanging van vorige gelowe met sy godsdienste, nommer (153).

voor dit gekom het en as 'n beskermmer daaroor..." [Al-Ma'idah: 48].

En die betekenis dat dit geskik is vir elke tyd, plek en volk is dat om daaraan vas te hou nie die belange van die gemeenskap in enige tyd of plek teenstaan nie, maar eerder die bron van haar welsyn is. Dit beteken nie dat dit ondergeskik gemaak moet word aan elke tyd, plek en volk, soos sommige mense dit wil hê nie.

En die Islamitiese godsdienst is die godsdienst van die waarheid, wat Allah, die Allerhoogste, gewaarborg het dat Hy diegene wat dit regtig en opreg navolg, sal ondersteun en dit bo alle ander (gelowe) sal laat seëvier. Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ٩﴾

"Dit is Hy wat Sy BoodsAPPER gestuur het met leiding en die godsdienst van die waarheid, om dit te laat seëvier oor al die godsdienste, al is die afgodsdienaars daarteen gekant " [As-Saff: 9]

En die Allerhoogste het gesê:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ٥٥﴾

"Allah het diegene onder julle wat glo en goeie dade doen belowe, dat Hy hulle verseker as

opvolgers op die aarde sal stel, net soos Hy diegene voor hulle as opvolgers gestel het; en dat Hy vir hulle hul godsdiens wat Hy vir hulle goedgekeur het, sal vestig; en dat Hy vir hulle na hul vrees, veiligheid in die plek daarvan sal gee⁵ hulle aanbid My en vereenselwig niks met My nie⁶ en wie daarna ongelowig is, hulle is die oortreders" [An-Nur: 55].

En die Islamitiese godsdiens: is 'n geloofsbelydenis ('Aqidah) en 'n wetgewing (Shari'ah), en dit is volmaak in sy geloofsbelydenis en sy wetgewing:

1- Dit beveel die eenheid van Allah (Tawhied) die Allerhoogste aan en verbied afgodery (Shirk).

2- Dit beveel die waarheid (eerlikheid) aan en verbied die leuen.

3- Dit beveel geregtigheid aan en verbied onregverdigheid, en geregtigheid is die gelykstelling tussen soortgelyke dinge en die onderskeid tussen verskillende dinge, en geregtigheid is nie absolute gelykheid soos sommige mense dit uitspreek wanneer hulle sê: die godsdiens van Islam is die godsdiens van gelykheid, en dit so onbeprek laat nie, want die gelykstelling tussen verskillende dinge is onregverdigheid wat nie deur Islam gebring word nie, en die pleger daarvan word nie geprys nie.

4- Dit beveel betroubaarheid aan en verbied verraad.

5- Dit beveel getrouheid aan en verbied verraad.

6- Dit beveel die eerbiediging van die ouers aan en verbied ongehoorsaamheid teenoor hulle.

7- Dit beveel die handhawing van familiebande aan, en hulle is die familie, en verbied die verbreking daarvan.

8- Dit beveel goeie buurmanskap aan, en verbied slegte buurmanskap.

En die algemene stelling is: dat (Islam) elke voortreflike karaktereienskap beveel, en elke lae karaktereienskap verbied. En dit beveel elke goeie daad aan, en verbied elke slegte daad.

Allah die Allerhoogste sê:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (90)

"Inderdaad, Allah beveel geregtigheid en welwillendheid en om aan die familie te gee; en Hy verbied onsedelikheid en boosheid en onderdrukking. Hy vermaan julle sodat julle mag onthou" [An-Nahl:90].

DIE PILARE VAN ISLAM

Die pilare van Islam: sy fondasies waarop dit gebou is, en hulle is vyf: Genoem in wat oorlewer is deur Ibn Umar (mag Allah tevrede wees met hulle beide) van die Profeet (vrede en seëninge van Allah op hom) dat hy gesê het:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةٍ: عَلَى أَنْ يُوجَدَ اللَّهُ - وَفِي رَوَايَةٍ عَلَى خَمْسٍ -: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحَجَّ»

"Islam is gebou op vyf: dat Allah as een verklaar word - en in 'n oorlewering op vyf (pilare) -: die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie, en dat Muhammad Sy dienaar en Sy boodskapper is, die onderhouding van die gebed (Salah), die gee van die verpligte aalmoese (Zakah), die vas van Ramadan, en die pelgrimstog (Hajj)." Toe sê 'n man: Die pelgrimstog (Hajj), en die vas van Ramadan? Hy het gesê:

«لَا، صِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحَجَّ»

"Nee, die vas van Ramadan, en die pelgrimstog (Hajj)." "So het ek dit van die Boodskapper van Allah (vrede en seëninge van Allah op hom) gehoor¹."

1- Wat betref die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie, en dat Muhammad Sy dienaar en Sy boodskapper is, dit is: die vaste oortuiging wat met die tong uitgedruk word deur hierdie getuienis, asof hy deur sy sekerheid daarin 'n aanskouer daarvan is; en hierdie getuienis is as een pilaar gemaak ten spyte van die veelheid van dit waaroor getuig word:

¹ Uitgegee deur al-Bukhari: Boek van Geloof, nommer (8), en Muslim: Boek van Geloof, hoofstuk oor die uitspraak van die Profeet (vrede en seëninge van Allah op hom) "Islam is gebou op vyf", nommer (16).

Óf: omdat die Boodskapper (vrede en seëninge van Allah op hom) die oordraer van Allah die Allerhoogste is, dus is die getuienis van sy dienaarskap en boodskapperskap deel van die voltooiing van die getuienis dat daar geen god is behalwe Allah nie.

En óf: omdat hierdie twee getuienisse die basis is vir die geldigheid en aanvaarding van daade; aangesien geen daad geldig of aanvaarbaar is nie, behalwe deur opregtheid teenoor Allah die Allerhoogste en die navolging van Sy Boodskapper (vrede en seëninge van Allah op hom).

Want deur opregtheid teenoor Allah word die getuienis van "dat daar geen god is behalwe Allah nie" verwesenlik, en deur die navolging van die Boodskapper van Allah word die getuienis van "dat Muhammad Sy dienaar en Sy Boodskapper is" verwesenlik.

En uit die vrugte van hierdie geweldige getuienis is: die bevryding van die hart en die siel van slawerny aan skepsele, en van die navolging van ander as die gestuurdes.

2- En wat die onderhouding van die gebed (Salah) betref: dit is die aanbidding van Allah die Allerhoogste deur dit op 'n opregte en volmaakte wyse uit te voer op die regte tye en volgens die korrekte vorme daarvan.

En uit die vrugte daarvan is: die verligting van die bors, die vreugde van die oog, en die weerhouding van onsedelikheid en boosheid.

En wat die gee van die verpligte aalmoese (Zakah) betref: dit is die aanbidding van Allah die Allerhoogste deur die verpligte bedrag van die belasbare bates wat daarvoor in aanmerking kom, weg te gee.

En uit die vrugte daarvan is: die reiniging van die siel van die laakbare eienskap van gierigheid en die vervulling van die behoeftes van Islam en die Moslems.

En wat die vas van Ramadan betref: dit is die aanbidding van Allah die Allerhoogste deur te weerhou van die dinge wat die vas verbreek gedurende die dagligure van Ramadan.

En uit die vrugte daarvan is: die afrigting van die siel om geliefde dinge te laat staan; in die soeke na die welbehae van Allah, die Magtige en Verhewene.

En wat die pelgrimstog na die Huis (Hajj) betref: dit is die aanbidding van Allah die Allerhoogste deur die Heilige Huis te besoek; om die rituele van Hajj uit te voer.

En uit die vrugte daarvan is: die afrigting van die siel om finansiële en fisiese inspanning te lewer in gehoorsaamheid aan Allah die Allerhoogste; en daarom is die Hajj 'n soort Jihad op die pad van Allah die Allerhoogste.

En hierdie vrugte wat ons genoem het vir hierdie fondasies, en dit wat ons nie genoem het nie, maak van die nasie 'n suiwer en rein Islamitiese nasie, wat Allah volgens die godsdienst van die waarheid aanbid, en die skepping met regverdigheid en eerlikheid behandel; Omdat wat ook al benewens dit van die wetgewing van Islam is, reggestel word deur die regstelling van hierdie fondasies, en die toestande van die nasie reggestel word deur die regstelling van sy godsdienstsake, en dit wat aan die nasie ontbreek ten opsigte van die regstelling van sy toestande, is in ooreenstemming met dit wat hom ontbreek aan die regstelling van sy godsdienstsake.

En wie die duidelikheid daarvan wil hê, moet die woorde van die Allerhoogste lees:

(وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ 96 أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ 97 أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ 98 أَفَأَمِنُوا اللَّهَ فَلَا يَأْمَنُ مَكَرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ 99)

"En as die mense van die stede geglo en godsvrugtig was, sou Ons sekerlik vir hulle seëninge uit die hemel en die aarde oopgemaak het; maar hulle het verloën, daarom het Ons hulle gestraf vir wat hulle gedoen het." (96)

"Het die mense van die stede dan veilig gevoel dat Ons straf hulle nie in die nag sou oorval terwyl hulle slaap nie?" (97)

"Of het die mense van die stede veilig gevoel dat Ons straf hulle nie in die voormiddag sou oorval terwyl hulle hulself vermaak nie?" (98)

"Het hulle dan veilig gevoel teen die beplanning van Allah? Maar niemand voel veilig teen die beplanning van Allah nie, behalwe die mense wat verlore is." (99) [Al-A'raf: 96-99].

En laat hy kyk na die geskiedenis van diegene wat voorafgegaan het; want die geskiedenis is 'n les vir die verstandiges, en 'n insig vir diegene wie se harte nie deur 'n sluier bedek is nie, en Allah is die Een wie se hulp gesoek word.

Die Fondasies van die Islamitiese Geloofsbelydenis (Aqidah).

Die Islamitiese godsdienst is – soos ons reeds verduidelik het – geloofsbelydenis (Aqidah) en wetgewing (Shari'ah), en ons het verwys na iets van sy wetgewing, en ons het sy pilare genoem wat as die basis vir sy wetgewing beskou word.

Wat die Islamitiese geloofsbelydenis (Aqidah) betref, sy fondasies is: Geloof in Allah, Sy engele, Sy boeke, Sy boodskappers, die Laaste Dag, en die Voorbeskikking (Qadar): die goeie en die slegte daarvan.

En hierdie fondasies word aangedui deur die Boek van Allah en die Sunnah van Sy Boodskapper (vrede en seëninge van Allah sy met hom).

En in die Boek van Allah die Allerhoogste sê Hy:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ...﴾

"Dit is nie die vroomheid dat julle jul gesigte na die ooste en die weste draai nie, maar die vroomheid is die een wat glo in Allah, die Laaste Dag, die engele, die Boek en die profete..." [Al-Baqarah: 177], en Hy sê oor die Voorbeskikking (Qadar):

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ 49 وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجْدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ 50﴾

"Voorwaar, Ons het alles volgens 'n beskikking geskep" (49)

"en Ons bevel is slegs een, soos 'n oogwink (50)" [Al-Qamar: 49-50].

En in die Sunnah van die BoodsAPPER van Allah (vrede en seëninge van Allah sy met hom), sê die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) in antwoord op Gabriël toe hy hom oor geloof (Iman) gevra het:

«الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللّٰهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ: خَيْرُهُ وَشَرُّهُ».

"Geloof is: dat jy glo in Allah, Sy engele, Sy boeke, Sy boodskappers, die Laaste Dag, en dat jy glo in die Voorbeskikking: die goeie en die slegte daarvan."¹

Geloof in Allah die Allerhoogste

Wat die geloof in Allah betref, dit behels vier sake:

¹ Oorgedra deur Muslim, Boek van Geloof, nr. (8); Abu Dawud: Boek van die Sunnah, Hoofstuk oor die Voorbeskikking, nr. (4695).

Die eerste saak: Geloof in die bestaan van Allah die Allerhoogste:

En die aanduiding van Sy bestaan (die Allerhoogste) word gevind in: die natuurlike aanleg (Fitrah), die verstand, die wetgewing en die sintuie.

Wat die aanduiding van die natuurlike aanleg op Sy bestaan (Geloof sy aan Hom en die Allerhoogste) betref: dit is omdat elke skepsel geskep is met die geloof in sy Skepper sonder voorafgaande denke of onderrig, en niemand wyk af van die vereiste van hierdie natuurlike aanleg nie, behalwe die een wie se hart getref is deur dit wat hom daarvan afwend; vanweë die woorde van die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom):

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ».

"Daar is geen pasgebore baba wat nie op die Fitrah (natuurlike aanleg) gebore word nie, maar sy ouers maak hom 'n Jood, of 'n Christen, of 'n Zoroastriër."¹.

2- En wat die aanduiding van die verstand op die bestaan van Allah die Allerhoogste betref: dit is omdat hierdie skepsels, die vroeëres en die lateres, noodwendig 'n Skepper moet hê wat hulle voortbring het; aangesien dit nie moontlik is dat hulle hulself geskep het nie, en dit nie moontlik is dat hulle per toeval ontstaan het nie.

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: Boek van Begrafnisse, nr. (1292); en Muslim: Boek van Voorbeskikking, nr. (2658).

Dit is nie moontlik dat hulle hulself geskep het nie; want 'n ding skep nie homself nie, omdat hy voor sy bestaan niks was nie, so hoe kan hy dan 'n skepper wees?!

En dit is nie moontlik dat hulle per toeval ontstaan het nie; want vir elke gebeurtenis moet daar 'n bewerker wees, en omdat hul bestaan volgens hierdie wonderbaarlike stelsel, die harmonieuse samehang, en die stewige verbintenis tussen oorsake en gevolge, en tussen die wesens onderling, dit absoluut verhoed dat hul bestaan per toeval kon wees; aangesien dit wat per toeval bestaan, nie volgens 'n stelsel is in die oorsprong van sy bestaan nie, so hoe kan dit dan georganiseerd wees tydens sy voortbestaan en ontwikkeling?!

En as dit nie moontlik is dat hierdie skepsels hulself geskep het nie, en ook nie dat hulle per toeval ontstaan het nie, dan is dit vasgestel dat hulle 'n Voortbringer het, en Hy is Allah, die Heer van die wêreld.

En Allah die Allerhoogste het hierdie verstandelike bewys en definitiewe argument in Surah at-Tur genoem, waar Hy sê:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35)﴾

"Of is hulle uit niks geskep, of is hulle self die skeppers?" (35) [At-Tur: 35]. Dit beteken: dat hulle nie sonder 'n skepper geskep is nie, en hulle is ook

nie diegene wat hulself geskep het nie; dus is dit vasgestel dat hul Skepper Allah (Geseënd en Verhewe is Hy) is. En daarom, toe Jubayr bin Mut'im (mag Allah tevrede wees met hom) die BoodsAPPER van Allah (vrede en seëninge van Allah sy met hom) Surah at-Tur hoor lees het en hy hierdie verse bereik het:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ 35 أَمْ خُلِقُوا مِنَ الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ مِنْ لَدُنْهُمْ أَمْ هُمُ الْمُصْطَبُونَ 36 أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَبُونَ﴾

"Of is hulle uit niks geskep, of is hulle self die skeppers?" (35)

Of het hulle die hemele en die aarde geskep? Nee, hulle is nie oortuig nie" (36)

Of het hulle die skatkamers van u Heer, of is hulle die heersers?" (37) [At-Tur: 35-37].

En Jubayr was op daardie dag 'n afgodedienaar, hy het gesê: "My hart wou amper wegvlieg, en dit was die eerste keer dat geloof in my hart gevestig is."¹.

En laat ons 'n voorbeeld gee om dit te verduidelik: want as 'n persoon jou sou vertel van 'n hoë paleis wat omring is deur tuine waarteen riviere vloei, gevul met tapyte en beddens, en versier met alle soorte versierings, en hy sê vir jou: "Hierdie paleis en alles wat daarin is aan volmaaktheid het homself voortgebring, of dit het somer so per toeval sonder 'n voortbringer

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: Surah at-Tur, nr. (4854).

ontstaan," dan sou jy dadelik dit ontken en dit as 'n leuen beskou, en jy sou sy woorde as dwaasheid ag, is dit dan daarna toelaatbaar dat hierdie uitgestrekte heelal met sy aarde, sy hemel, sy hemelliggame, sy toestande en sy wonderbaarlike en skitterende stelsel, homself voortgebring het, of per toeval sonder 'n Voortbringer ontstaan het?!

3- En wat die aanduiding van die wetgewing op die bestaan van Allah die Allerhoogste betref: dit is omdat al die hemelse boeke dit uitspreek, en die regverdige wette wat hulle gebring het, wat die belange van die skepping bevat, is 'n bewys dat hulle van 'n Wyse Heer kom wat die belange van Sy skepsels ken, en die kosmiese nuus wat hulle gebring het waarvan die werklikheid die waarheid getuig, is 'n bewys dat dit van 'n Heer kom wat in staat is om dit wat Hy aangekondig het, voort te bring.

4- En wat die sintuiglike bewyse vir die bestaan van Allah betref; dit is vanuit twee aspekte:

Die eerste: dat ons hoor en sien van die beantwoording van diegene wat smee, en die hulp aan diegene in nood, wat 'n definitiewe aanduiding gee van Sy bestaan (die Allerhoogste), Allah (Geseënd is Hy) het gesê:

(وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ...)

"En Noag toe hy voorheen geroep het, het Ons hom verhoor..." [Al-Anbiya: 76] En die Allerhoogste het gesê:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾

"Toe julle jul Heer om hulp gesmeek het, het Hy julle verhoor..." [Al-Anfal: 9].

En in Sahih al-Bukhari van Anas bin Malik (mag Allah tevrede wees met hom) het hy gesê:

«إِنَّ أَعْرَابِيًّا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ -وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ- فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْكَ الْمَالُ، وَجَاعَ الْعِيَالُ، فَأَذْغِ اللَّهُ لَنَا؛ فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَدَعَا، فَتَنَرَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، فَلَمْ يَنْزِلْ عَنْ مَنِيرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَنْ لِحْيَتِهِ».

" 'n Bedoeïen het op 'n Vrydag ingekom terwyl die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) besig was met die preek, en gesê: 'O BoodsAPPER van Allah, die rykdom is vernietig en die familie is honger, so bid tot Allah vir ons'; toe het hy sy hande opgehef en gebed, en die wolke het soos berge opgekom, en hy het nie van sy kansel afgeklim voordat ek die reën by sy baard sien afloop het nie."¹

En op die tweede Vrydag het daardie bedoeïen, of iemand anders, opgestaan en gesê: "O BoodsAPPER van Allah, die gebou het in duie gestort en die rykdom het verdrink, so bid tot Allah vir ons"; toe het hy sy hande opgehef en gesê (vrede en seëninge van Allah sy met hom):

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: Boek van die Vrydag, nr. (891).

«اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا»

"O Allah, rondom ons en nie op ons nie" en hy het na geen rigting gewys nie of dit het oopgegaan.¹

En die beantwoording van diegene wat smee bly 'n sigbare saak tot vandag toe vir die een wat opreg is in sy toevlug tot Allah die Allerhoogste, en wat aan die voorwaardes van beantwoording voldoen.

Die tweede aspek: dat die tekens van die profete wat wonderwerke genoem word en wat mense sien of hoor, 'n definitiewe bewys is van die bestaan van die Een wat hulle gestuur het, naamlik Allah die Allerhoogste; want dit is sake buite die bereik van die mens, wat Allah die Allerhoogste laat gebeur ter ondersteuning van Sy boodskappers en as 'n oorwinning vir hulle.

'n Voorbeeld daarvan: die teken van Moses (vrede op hom) toe Allah die Allerhoogste hom beveel het om die see met sy staf te slaan, en hy het dit geslaan, en dit het in twaalf droë paaie verdeel, met die water tussen hulle soos berge, Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۖ﴾
(63)

"Toe het Ons aan Moses geopenbaar: 'Slaan die see met u staf', en dit het verdeel, en elke deel was soos 'n groot berg (63)" [Ash-Shu'ara: 63].

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: nr. (891), en Muslim: nr. (897).

En 'n tweede voorbeeld: die teken van Jesus (vrede op hom) waar hy die dooies lewend gemaak het en hulle uit hul grafte laat uitkom het met die verlot van Allah, Allah die Allerhoogste het oor hom gesê:

﴿...وَأَحْيَا الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

"...en ek maak die dooies lewend met die verlot van Allah..." [Al-Imran: 49] En Hy het gesê:

﴿...وَإِذْ تَخْرُجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي...﴾

"...en toe u die dooies laat uitkom het met My verlot..." [Al-Ma'idah: 110].

En 'n derde voorbeeld: vir Mohammed (vrede en seëninge van Allah sy met hom) toe die Quraysh hom vir 'n teken gevra het, toe het hy na die maan gewys en dit het in twee dele verdeel, en die mense het dit gesien, en daarvoor is die woorde van die Allerhoogste:

﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِن يَرَوْا ءَايَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾
(2)

"Die uur het nader gekom en die maan het gespleet (1) en as hulle 'n teken sien, draai hulle weg en sê: 'Aanhoudende towery' (2)" [Al-Qamar: 1-2].

Dus hierdie tasbare tekens wat Allah die Allerhoogste laat gebeur ter ondersteuning van Sy boodskappers en as 'n oorwinning vir hulle, dui met definitiewe bewys op Sy bestaan (die Allerhoogste).

Die tweede saak van dit wat geloof in Allah behels: Geloof in Sy alleenheerskappy (Rububiyyah), naamlik dat Hy alleen die Heer is sonder enige vennoot of helper.

En die Heer is: die Een aan wie die skepping, die koninkryk en die bevel behoort, so daar is geen skepper behalwe Allah nie, geen eienaar behalwe Hy nie, en geen bevel behalwe Syne nie, die Allerhoogste het gesê:

{...أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ...}

"...Is die skepping en die bevel nie Syne nie?..."
[Al-A'raf: 54] En Hy het gesê:

{...ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ}

"...Dit is Allah julle Heer, aan Hom behoort die koninkryk; en diegene wat julle benewens Hom aanroep, besit nie eers die vliesie van 'n dadelpit nie" [Fatir: 13]

En dit is nie bekend dat iemand van die skepping die alleenheerskappy van Allah (Geloof sy aan Hom) ontken het nie, behalwe as hy hardkoppig was en nie geglo het in wat hy sê nie, soos wat met Farao gebeur het toe hy vir sy mense gesê het:

{فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى (24)}

"En hy het gesê: 'Ek is julle hoogste heer' (24)"
[An-Nazi'at: 24], en hy het gesê:

{...يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي...}

“...O hooggeplaastes, ek weet nie van enige god vir julle buiten my nie ...” [Al-Qaṣaṣ: 38], maar dit was nie uit ’n geloofsoortuiging nie. Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿وَجَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

“En hulle het dit verloën, hoewel hulle siele daarvan oortuig was, uit onreg en hoogmoed ...” [An-Naml: 14] En Mūsa het vir Farao gesê, soos Allah van hom vertel het:

﴿...لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفِرُّ عَوْنُ مَثْبُورًا﴾

“...Jy weet seker dat niemand dit neergestuurd het behalwe die Here van die hemele en die aarde as duidelike tekens nie, en ek dink, o Farao, dat jy verlore is.” [Al-Isrā’: 102] Daarom het die veelgodedienaars die heerskappy (rubūbiyyah) van Allah, die Allerhoogste, erken, al het hulle ander saam met Hom in aanbidding geassosieer (ulūhiyyah). Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ 84 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ 85 قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ 86 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ 87 قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ 88 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ 89﴾

“Sê: ‘Aan wie behoort die aarde en wie ook al daarin is, as julle weet?’ Hulle sal sê: ‘Aan Allah.’ Sê: ‘Sal julle dan nie nadink nie?’ Sê: ‘Wie is die Here van die sewe hemele en die Here van die groot Troon?’ Hulle sal sê: ‘Aan Allah.’ Sê: ‘Sal julle dan nie

vrees (vir Hom) hê nie?’ Sê: ‘In Wie se hand is die heerskappy oor alles, en Wie beskerm en teen Wie niemand beskerm kan word nie, as julle weet?’ Hulle sal sê: ‘Aan Allah.’ Sê: ‘Hoe word julle dan mislei?’” [Al-Mu minun: 84–89]

En Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۙ﴾ (9)

“En as jy hulle vra wie die hemele en die aarde geskep het, sal hulle beslis sê: ‘Die Almagtige, die Alwetende het hulle geskep.’” [Az-Zukhruf: 9] [Az-Zukhruf: 9]

En Hy, die Allerhoogste, het gesê:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۙ﴾ (87)

“En as jy hulle vra wie hulle geskep het, sal hulle beslis sê: ‘Allah.’ Hoe word hulle dan weggekeer?” [Az-Zukhruf: 87]

En die bevel van Allah, die Allerhoogste, omvat sowel die kosmiese bevel as die wetgewende bevel. Soos Hy die bestuurder van die heelal is en daarin beslis volgens wat Hy wil, ooreenkomstig Sy wysheid, so is Hy ook die Een wat daaroor oordeel deur die wette van aanbidding en die reëls van omgang tussen mense, volgens Sy wysheid. Dus, wie saam met Allah, die Allerhoogste, ’n ander wetgewer in aanbidding neem, of ’n ander heerser in sake van omgang tussen mense aanvaar, het waarlik aan Hom deelgenote toegeken en het nie ware geloof verwesenlik nie.

Die derde aspek wat geloof in Allah insluit, is geloof in Sy goddelikheid (ulūhiyyah), dit wil sê dat Hy alleen die ware God is sonder enige deelgenoot. Die woord ilāh beteken die een wat aanbid word (ma'lūh), dit wil sê die Een wat uit liefde en eerbied aanbid word.

Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿وَالَهُمْ إِلَهٌ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ 163﴾

“En julle God is één God; daar is geen god behalwe Hy nie — die Allerbarmhartige, die Mees Genadige.” [Al-Baqarah: 163] [Al-Baqarah: 163] En Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 18﴾

“Allah getuig dat daar geen god behalwe Hy is nie, en ook die engele en die mense van kennis, en dat Hy die geregtigheid handhaaf. Daar is geen god behalwe Hy, die Almagtige, die Wyse.” [Āl ‘Imrān: 18] [Āl ‘Imrān: 18] En elkeen wat saam met Allah ’n ander god neem en dit aanbid buiten Hom, se goddelikheid is vals. Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ 62﴾

“Dit is omdat Allah die Waarheid is, en wat hulle buiten Hom aanroep, vals is, en omdat Allah die Verhewe, die Grootste is.” [Al-Ḥajj: 62] [Al-Ḥajj: 62] En om hulle “gode” te noem, gee hulle nie die reg

van goddelikheid nie. Allah, die Allerhoogste, het oor al-Lāt, al-‘Uzzā en Manāt gesê:

﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

“Hulle is net name wat julle en julle voorvaders gegee het; Allah het geen gesag daarvoor neergestuurd nie ...” [An-Najm: 23] [An-Najm: 23]

En oor Hud, vrede met hom, word vertel dat hy vir sy volk gesê het:

﴿...أَتُجِدُّونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

“...Stel julle met my twis oor name wat julle en julle voorvaders gegee het, terwyl Allah geen gesag daarvoor neergestuurd het nie?” [Al-A‘rāf: 71]. [Al-A‘rāf: 71].

En oor Yusuf, vrede met hom, word vertel dat hy vir die twee gevangenes gesê het:

﴿يُصَلِّحُنِي السِّجْنُ عَارِبًا مُتَعَرِّفُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَحْدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

“O my twee gevangenes, is verskillende here beter, of Allah, die Enige, die Oorheersende? Julle aanbid buiten Hom net name wat julle en julle voorvaders gegee het, waarvoor Allah geen gesag neergestuurd het nie ...” [Yusuf: 39–40].

Daarom het die boodskappers, vrede en seëninge oor hulle, vir hulle volke gesê:

﴿...أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

“Aanbid Allah; julle het geen ander god buiten Hom nie.” [Al-A‘rāf: 59] Maar die veelgodedienaars het geweier en het ander gode buiten Allah geneem,

en hulle saam met Allah, die Allerhoogste, aanbid, en hulle hulp en bystand van hulle gesoek.

Allah, die Allerhoogste, het die veelgodedienaars se neem van hierdie gode met twee rasionele bewyse ongeldig verklaar:

Eerstens: Daar is niks in hierdie sogenaamde gode wat enige van die eienskappe van goddelikheid besit nie. Hulle is geskape wesens wat nie kan skep nie, geen voordeel vir hulle aanbidders kan bring nie, geen skade kan afweer nie, en nie lewe of dood kan gee nie. Hulle besit niks van die hemele nie, en hulle deel ook nie daarin nie.

Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا تُشْرِكُوا 3﴾

“En hulle het ander gode buiten Hom geneem wat niks skep nie, maar self geskep word; wat nie oor hulleself skade, voordeel, dood, lewe of opstanding beskik nie.” [Al-Furqan: 3].

Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ وَلَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ...﴾

“Sê: Roep diegene aan wat julle beweer buiten Allah. Hulle besit nie eens die gewig van 'n stofdeeltjie in die hemele of op die aarde nie; en hulle het geen aandeel daarin nie, en ook nie enige helper vir Hom nie. En voorspraak baat nie by Hom

nie, behalwe vir die een aan wie Hy toestemming gee ..." [Saba': 22-23].

وقال تعالى: ﴿أَيُّسْرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ 191 وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ 192﴾

En Hy het gesê: "Begeer hulle om deelgenote te maak van diegene wat niks skep nie, terwyl hulle self geskep word? En hulle kan hulle geen hulp bring nie, en ook nie hulleself help nie." [Al-A'raf: 191-192].

En as dit die toestand van daardie sogenaamde gode is, dan is om hulle as gode te neem een van die grootste dwaasheid en die mees vals handeling.

Tweedens: Hierdie veelgodedienaars het erken dat Allah, die Allerhoogste, alleen die Here en Skepper is, en dat die heerskappy van alles in Sy hand is, dat Hy beskerm en dat niemand teen Hom beskerm kan word nie. Dit vereis dat hulle Hom alleen in aanbidding moet verenig, soos hulle Hom in heerskappy (rubūbiyyah) verenig het. Soos Allah, die Allerhoogste, gesê het:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21 جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

"O mense, aanbid julle Here wat julle en die wat voor julle was, geskep het, sodat julle vroom mag wees. Hy is die Een wat vir julle die aarde 'n rusplek gemaak het en die hemel 'n koepel, en water van die hemel laat neerdaal het, waardeur Hy vrugte as

voorsiening vir julle voortbring; moenie dus ander gelykes aan Allah toeken terwyl julle weet nie.” [Al-Baqarah: 21-22].

En Hy het gesê:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (87)

“En as jy hulle vra wie hulle geskep het, sal hulle beslis sê: ‘Allah.’ Hoe word hulle dan afgewend?” [Az-Zukhruf: 87].

En Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمِيتِ وَيُخْرِجُ الْمَمِيتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ 31 فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَازَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ 32﴾

“Sê: Wie voorsien vir julle uit die hemel en die aarde? Of wie het beheer oor gehoor en sig? En wie bring die lewende uit die dooie uit en bring die dooie uit die lewende uit? En wie bestuur die saak?” Hulle sal sê: “Allah.” Sê dan: “Sal julle dan nie vrees vir Hom hê nie?”

“Dit is dan Allah, julle ware Here; en wat is daar ná die waarheid behalwe dwaling? Hoe word julle dan weggekeer?” [Yūnus: 31-32]

Die vierde aspek wat geloof in Allah insluit, is geloof in Sy Name en Sy Eienskappe:

Dit beteken om te bevestig wat Allah vir Homself in Sy Boek, of in die Sunnah van Sy BoodsAPPER, mag Allah hom seën en vrede gee, bevestig het van Name en Eienskappe, op 'n wyse wat by Hom pas,

sonder verdraaiing, sonder ontkenning, sonder om te vra hoe dit is, en sonder om dit met enigiets te vergelyk. Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 180﴾

“En aan Allah behoort die mooiste Name, roep Hom dus daarmee aan; en laat diegene wat van Sy Name afwyk. Hulle sal vergoed word vir wat hulle gedoen het.” [Al-A‘rāf: 180] En Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿...وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

“...En aan Hom behoort die hoogste beskrywing in die hemele en die aarde, en Hy is die Almagtige, die Wyse.” [Ar-Rūm: 27] En Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

“Daar is niks soos Hy nie, en Hy is die Alhorende, die Alsienende.” [Ash-Shūrā: 11]

En in hierdie saak het twee groepe afgedwaal:

Die een groep is die ontkenners (al-mu‘aṭṭilah), wat die Name en Eienskappe, of sommige daarvan, ontken het, en beweer dat die bevestiging daarvan vir Allah noodwendig vergelyking met Sy skepping impliseer. Hierdie bewering is vals om verskeie redes, waaronder:

Eerstens: Dit lei tot vals implikasies, soos teenstrydigheid in die Woord van Allah, die Allerhoogste. Dit is omdat Allah vir Homself Name

en Eienskappe bevestig het, en terselfdertyd ontken het dat daar enigiets is wat soos Hy is. En as die bevestiging daarvan noodwendig vergelyking sou beteken, sou dit tot teenstrydigheid in die Woord van Allah lei en sou dele daarvan mekaar weerspreek.

Tweedens: Dit volg nie dat twee dinge wat 'n naam of eienskap deel, noodwendig dieselfde is nie. Jy sien byvoorbeeld dat twee mense kan ooreenstem deurdat elkeen 'n mens is, hoor, sien en praat, maar dit beteken nie dat hulle identies is nie. En dit beteken nie dat hulle in menslike eienskappe, gehoor, sig en spraak volkome dieselfde is nie.

En jy sien dat diere hande, voete en oë het, maar dit beteken nie dat hulle hande, voete en oë presies dieselfde is nie.

As daar dus verskil en variasie tussen geskape wesens is, selfs in dit waarin hulle name of eienskappe deel, dan is die verskil tussen die Skepper en die geskape wese nog duideliker en groter.

Die tweede groep is die antropomorfiste (al-mushabbihah), wat die Name en Eienskappe bevestig het, maar Allah, die Allerhoogste, met Sy skepping vergelyk het. Hulle beweer dat dit die betekenis van die tekste vereis, omdat Allah met die mense praat op 'n wyse wat hulle kan verstaan. Hierdie bewering is ook vals om verskeie redes, waaronder:

Eerstens: Om Allah, die Allerhoogste, met Sy skepping te vergelyk, is iets wat deur beide rede en die wet van Islam verwerp word. Dit kan nie wees dat die tekste van die Boek en die Sunnah iets vals sou vereis nie.

Tweedens: Allah, die Allerhoogste, het tot die mense gepraat op 'n wyse wat hulle kan verstaan, wat die kern van die betekenis betref. Wat die werklikheid en die diepste aard van daardie betekenis self is, behoort egter alleen aan Allah se kennis toe, veral wat Sy Essensie en Eienskappe betref.

Dus, wanneer Allah vir Homself beskryf dat Hy Alhorende is, dan is die betekenis van gehoor as konsep bekend (naamlik die waarneming van klanke), maar die werklike aard daarvan met betrekking tot Allah se gehoor is onbekend, want die werklike aard van gehoor verskil selfs tussen geskape wesens; en die verskil tussen die Skepper en die geskape wese is nog duideliker en groter.

En wanneer Allah, die Allerhoogste, oor Homself meedeel dat Hy bo Sy Troon gevestig is, dan is die betekenis van *istiwā'* as konsep bekend, maar die werklike aard van hierdie verheffing bo die Troon is nie aan ons bekend met betrekking tot Allah se verheffing bo Sy Troon nie, want die werklike aard van verheffing verskil selfs in die geval van geskape wesens. Want om op 'n vaste stoel te sit, verskil byvoorbeeld van om op die saal van 'n moeilike,

opstandige kameel te sit. As daar dus reeds verskil tussen hierdie dinge in die geval van die geskape wese is, dan is die verskil tussen die Skepper en die geskape wese nog duideliker en groter.

Geloof in Allah, die Allerhoogste, soos ons dit beskryf het, bring vir die gelowiges groot vrugte voort, waaronder:

Eerstens: Die verwesenliking van die eenheid van Allah, die Allerhoogste, sodat hoop en vrees nie op iemand anders gerig word nie, en dat niemand anders aanbid word nie.

Tweedens: Volmaakte liefde vir Allah, die Allerhoogste, en eerbied vir Hom, in ooreenstemming met Sy mooiste Name en verhewe Eienskappe.

Derdens: Om Sy aanbidding te verwesenlik deur te doen wat Hy beveel het en weg te bly van wat Hy verbied het.

*

Geloof in die engele.

Die engele is 'n onsigbare wêreld, geskape wesens wat Allah, die Allerhoogste, aanbid. Hulle besit niks van die eienskappe van heerskappy of goddelikheid nie. Allah het hulle uit lig geskep, en hulle die volle gehoorsaamheid aan Sy bevel en die vermoë gegee om dit uit te voer. Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿...وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾

“...En diegene wat by Hom is, is nie hoogmoedig om Hom te aanbid nie en word ook nie moeg nie. Hulle verheerlik Hom dag en nag en word nie traag nie.” [Al-Anbiyā’: 19–20] [Al-Anbiyā’: 19–20]

Hulle is in ’n baie groot aantal wat niemand behalwe Allah, die Allerhoogste, kan tel nie. In die twee Ṣaḥīḥ-boeke is dit bevestig van die ḥadīth van Anas ibn Malik, mag Allah tevrede met hom wees, in die verhaal van die Mi’rāj, dat die Profeet, mag Allah hom seën en vrede gee, die Bevorde Huis in die hemel gewys is, waar elke dag sewentigduisend engele daarin bid, en wanneer hulle dit verlaat, keer hulle nooit weer terug nie.

Geloof in die engele sluit vier sake in:

Geloof in die engele sluit vier sake in:

Tweedens: geloof in diegene van die engele wie se name ons ken, byvoorbeeld Jibril, en geloof in die engele wie se name ons nie ken nie, in algemene sin.

Derdens: geloof in dit wat ons van hulle eienskappe weet, soos die eienskap van Jibril. Die Profeet Muhammad, mag Allah hom seën en vrede gee, het vertel dat hy hom gesien het in die vorm waarin hy geskape is, met seshonderd vlerke wat die horison gevul het.

En ’n engel kan, op bevel van Allah, die Allerhoogste, in die vorm van ’n man verskyn. Soos gebeur het met Jibril toe Allah hom na Maryam

gestuur het, en hy vir haar in die vorm van 'n volmaakte mens verskyn het; en toe hy na die Profeet Muhammad gekom het terwyl hy by sy metgeselle gesit het. Hy het in die vorm van 'n man verskyn met baie wit klere, baie swart hare, sonder enige teken van reis op hom, en niemand van die metgeselle het hom herken nie. Hy het by die Profeet gaan sit, sy knieë teen die Profeet se knieë geplaas, sy hande op sy dye gesit, en die Profeet gevra oor Islam, geloof, opregtheid, die Uur en die tekens daarvan. Die Profeet het hom geantwoord, waarna hy weggegaan het. Daarna het die Profeet gesê:

«هَذَا جِبْرِيلُ؛ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ».

“Dit is Jibril; hy het na julle gekom om julle julle godsdiens te leer.”¹

So ook die engele wat Allah, die Allerhoogste, na Ibrahim en Lut gestuur het, het in die vorm van mans verskyn.

Vierdens wat geloof in die engele insluit: geloof in dit wat ons weet van hulle werke wat hulle op bevel van Allah, die Allerhoogste, uitvoer, soos om Hom te verheerlik en Hom dag en nag te aanbid sonder moegheid of traagheid.

¹ Oorgelewer deur Muslim: Boek van Geloof (Kitāb al-Īmān), hoofstuk oor die verduideliking van geloof, Islam en ihsān, en die verpligting om te glo in die vasstelling van Allah se besluit (qadar), nr. (8).

En sommige van hulle kan spesifieke, besondere take hê.

Byvoorbeeld: Jibril, die betroubare draer van die openbaring van Allah, die Allerhoogste. Allah stuur hom met die openbaring na die profete en boodskappers.

En soos Mika'il, wat aangestel is oor die reën en die plantegroei, dit wil sê oor die neerslag en die groei van plante.

En soos Israfil, wat aangestel is om in die trompet te blaas wanneer die Uur aanbreek en wanneer die skepping opgewek word.

En soos Malak al-Mawt, wat aangestel is om die siele tydens die dood te neem.

En soos Malik, die bewaarder van die Hel, wat oor die Vuur aangestel is.

En soos die engele wat oor die ontwikkeling van die embryo in die baarmoeder aangestel is. Wanneer die mens vier maande in sy moeder se baarmoeder voltooi het, stuur Allah 'n engel na hom en beveel hom om sy voorsiening, sy lewensduur, sy daad en of hy ellendig of gelukkig sal wees, neer te skryf.

En soos die engele wat aangestel is om die daad van die kinders van Adam te bewaar en neer te skryf. Vir elke mens is daar twee engele, een aan sy regterkant en een aan sy linkerkant.

En soos die engele wat aangestel is om die oordele te ondervra wanneer hy in sy graf

geplaas word; twee engele kom na hom en vra hom oor sy Here, sy godsdiens en sy Profeet.

Geloof in die engele bring groot vrugte voort, waaronder:

Eerstens: kennis van die grootheid, mag en heerskappy van Allah, die Allerhoogste; want die grootheid van die geskape wese dui op die grootheid van die Skepper.

Tweedens: dankbaarheid teenoor Allah, die Allerhoogste, vir Sy sorg vir die kinders van Adam, aangesien Hy uit hierdie engele diegene aangestel het wat hulle beskerm, hulle daade neerskryf en ander van hulle belange behartig.

Derdens: liefde vir die engele vir wat hulle verrig het van die aanbidding van Allah, die Allerhoogste.

Sommige afwykende groepe het die feit dat engele werklike wesens is, ontken en beweer dat hulle bloot die kragte van goedheid is wat in die skepsels ingebed is. Hierdie bewering weerspreek die Boek van Allah, die Sunnah van Sy Boodskapper Muhammad, en die konsensus van die Moslems.

Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْنَحٌ مَّتَنَّى وَثُلُثٌ وَرُبُعٌ...﴾

"Alle lof behoort aan Allah, die Skepper van die hemele en die aarde, wat die engele as boodskappers aangestel het met twee, drie en vier vlerke..." [Fatir: 1].

En die Allerhoogste sê:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبِرُ هُمْ...﴾

"En as u kon sien wanneer die engele die siele neem van diegene wat ongelowig is, terwyl hulle hul gesigte en hul rûe slaan..." [Al-Anfal: 50].

En die Allerhoogste sê:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَهُمْ...﴾

"...En as u kon sien wanneer die onregverdiges in die doodstryd is en die engele hul hande uitstrek (en sê): 'Gee julle siele uit!'" [Al-An'am: 93]

En die Allerhoogste sê:

﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

"...totdat die vrees uit hul harte verwyder word, sê hulle: 'Wat het julle Heer gesê?' Hulle sê: 'Die waarheid', en Hy is die Verhewene, die Grote." [Saba: 23].

En Hy sê oor die mense van die Paradys:

﴿...وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعَمَ عُقْبَىٰ الَّذِينَ الْآدَارِ﴾

"...en die engele gaan na hulle toe in by elke poort (en sê): 'Vrede sy met julle oor die standvastigheid wat julle getoon het.' Hoe voortreflik is dan die finale tuiste." [Ar-Ra'd: 23-24].

En in Sahih al-Bukhari van Abu Hurayrah (mag Allah tevrede wees met hom) van die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) dat hy gesê het:

«إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبُوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ».

"Wanneer Allah 'n dienaar liefhet, roep Hy vir Gabriël: 'Voorwaar, Allah het so-en-so lief, so wees lief vir hom', dan het Gabriël hom lief. Dan roep Gabriël onder die bewoners van die hemel: 'Voorwaar, Allah het so-en-so lief, so wees lief vir hom', dan het die bewoners van die hemel hom lief, en daarna word aanvaarding vir hom op die aarde geplaas."¹

En daarin ook van Abu Hurayrah (mag Allah tevrede wees met hom) dat hy gesê het: Die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) het gesê: «إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَأَلَّأَوَّلَ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأُوا الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ».

"Wanneer dit die dag van Vrydag is, staan die engele by elke poort van die moskee en skryf die eerste een neer, en dan die volgende een. Wanneer die Imam (op die kansel) gaan sit, vou hulle hul boekrolle toe en kom luister na die vermaning."²

En hierdie tekste is duidelik daarin dat die engele werklike liggame is en nie net geestelike kragte nie, soos die afvalliges gesê het, en volgens hierdie tekste is daar eenstemmigheid onder die Moslems.

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: nr. (3037), en Muslim: nr. (2637).

² Oorgedra deur al-Bukhari: nr. (887), en Muslim: nr. (850).

Geloof in die Boeke

Die Boeke: meervoud van (Boek) in die betekenis van (geskrif).

En wat hier bedoel word: Die Boeke wat Allah die Allerhoogste aan Sy boodskappers geopenbaar het as 'n barmhartigheid vir die skepping en 'n leiding vir hulle; sodat hulle daardeur hul geluk in hierdie wêreld en die hiernamaals kan bereik.

En geloof in die Boeke behels vier sake:

Eerstens: Geloof dat die openbaring daarvan werklik van Allah afkomstig is.

Tweedens: Geloof in dit waarvan ons die naam ken by sy naam: soos die Koran wat aan Mohammed (vrede en seëninge van Allah sy met hom) geopenbaar is, en die Torah wat aan Moses (vrede en seëninge van Allah sy met hom) geopenbaar is, en die Evangelie (Injil) wat aan Jesus (vrede en seëninge van Allah sy met hom) geopenbaar is, en die Psalms (Zabur) wat aan Dawid (vrede en seëninge van Allah sy met hom) gegee is; en wat ons nie die naam van ken nie, daarin glo ons in die algemeen.

Derdens: Om die nuus daarvan wat outentiek is te bevestig, soos die nuus in die Koran, en die nuus van die vorige Boeke wat nie verander of vervals is nie.

Vierdens: Om te handel volgens die wette daarvan wat nie herroep is nie, en die aanvaarding en onderwerping daaraan, of ons die wysheid daaragter verstaan of nie; en al die vorige Boeke is herroep deur die Groot Koran, Allah die Allerhoogste sê:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ...﴾

"En Ons het aan u die Boek met die waarheid geopenbaar, as bevestiging van die Boek wat voor dit gekom het en as 'n getuie daaroor..." [Al-Ma'idah: 48] Dit beteken: As 'n regter daaroor.

En hiervolgens: Is dit nie toelaatbaar om te handel volgens enige wet van die wette van die vorige Boeke nie, behalwe dit wat korrek is daarvan en deur die Koran bevestig is.

En geloof in die Boeke lewer groot vrugte op, insluitend:

Die eerste: Kennis van die sorg van Allah die Allerhoogste vir Sy dienaars; aangesien Hy vir elke volk 'n boek geopenbaar het om hulle daarmee te lei.

Die tweede: Kennis van die wysheid van Allah die Allerhoogste in Sy wetgewing; aangesien Hy vir elke volk dit wat by hul omstandighede pas, voorgeskryf het, soos Allah die Allerhoogste sê:

﴿...لِكَلَّا جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...﴾

"...Vir elkeen van julle het Ons 'n wet en 'n weg bepaal..." [Al-Ma'idah: 48].

Die derde: Dankbaarheid vir die guns van Allah daarin.

*

Geloof in die Boodskappers

Die Boodskappers: meervoud van (Boodskapper) in die betekenis van: (gestuurde), wat beteken iemand wat gestuur is om iets oor te dra.

En wat hier bedoel word: Diegene onder die mense aan wie 'n wetgewing geopenbaar is en wat beveel is om dit oor te dra.

En die eerste van die boodskappers is Noag (vrede op hom) en die laaste van hulle is Mohammed (vrede en seëninge van Allah sy met hom).

Allah die Allerhoogste sê:

﴿ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ... ﴾

"Voorwaar, Ons het aan u geopenbaar soos Ons aan Noag en die profete ná hom geopenbaar het..." [An-Nisa: 163].

En in Sahih al-Bukhari van Anas bin Malik (mag Allah tevrede wees met hom) in die hadith van die voorspraak, dat die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom):

«ذَكَرَ أَنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ إِلَى آدَمَ؛ لِيَشْفَعَ لَهُمْ، فَيَعْتَذِرُ إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: ااتُوا نُوحًا أَوَّلَ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ» وذكر تمام الحديث.

"genoem het dat die mense na Adam sal gaan sodat hy vir hulle voorspraak kan doen, maar hy sal

homself verskoon en sê: 'Gaan na Noag, die eerste boodskapper wat Allah gestuur het"', en hy het die res van die hadith genoem.¹

En Allah die Allerhoogste het oor Mohammed (vrede en seëninge van Allah sy met hom) gesê:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

"Mohammed is" nie die vader van een van julle manne nie, maar hy is die Boodskapper van Allah en die seël van die profete..." [Al-Ahzab: 40].

En geen nasie was sonder 'n boodskapper wat Allah die Allerhoogste met 'n onafhanklike wetgewing na sy volk gestuur het nie, of 'n profeet aan wie die wetgewing van die een voor hom geopenbaar is om dit te vernuwe nie; Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...﴾

"En Ons het voorwaar in elke nasie 'n boodskapper gestuur (wat sê): 'Aanbid Allah en vermy die Taghut (valse gode)'..." [An-Nahl: 36].

En die Allerhoogste het gesê:

﴿...وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾

"...en daar is geen nasie of daar het 'n waarskuwer in hulle verbygegaan nie." [Fatir: 24].

En die Allerhoogste het gesê:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا...﴾

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: nr. (7410), en Muslim: nr. (193).

"Voorwaar, Ons het die Torah geopenbaar waarin leiding en lig is; die profete wat hulleself oorgegee het, het daarmee geoordeel vir diegene wat Jode was..." [Al-Ma'idah: 44].

En die boodskappers is geskape mense, hulle besit niks van die eienskappe van alleenheerskappy (Rububiyah) of goddelikheid (Uluhiyyah) nie; Allah die Allerhoogste het oor Sy Profeet Mohammed gesê, terwyl hy die heer van die boodskappers is en die een met die hoogste aansien by Allah:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْنَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾
(188)

"Sê: 'Ek besit vir myself geen voordeel of nadeel nie, behalwe wat Allah wil. En as ek die onsigbare geken het, sou ek die goeie vermeerder het en sou die kwaad my nie getref het nie. Ek is slegs 'n waarskuwer en 'n bringer van goeie tyding vir 'n volk wat glo.'" (188) [Al-A'raf: 188]. .

En die Allerhoogste sê:

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا 21 قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا 22﴾

"Sê: 'Voorwaar, ek besit vir julle geen nadeel en geen leiding nie.' (21) Sê: 'Voorwaar, niemand kan my teen Allah beskerm nie, en ek sal nooit benewens Hom enige skuilplek vind nie.' (22)" [Al-Jinn: 21-22].

En die menslike eienskappe tref hulle: soos siekte, en dood, en die behoefte aan kos, en drank, en ander dinge; Allah die Allerhoogste het oor Abraham (vrede en seëninge op hom) gesê in sy beskrywing van sy Heer:

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ 79 وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِينِ 80 وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ 81﴾

"En Hy is die Een wat my voed en my laat drink; (79) en wanneer ek siek word, dan is dit Hy wat my gesond maak; (80) en die Een wat my laat sterf en my dan weer lewend maak. (81)" [Ash-Shu'ara: 79-81].

En die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) het gesê:

«إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ، أَنَسَى كَمَا تَنْسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي».

"Ek is slegs 'n mens soos julle; ek vergeet soos julle vergeet, so as ek vergeet, herinner my dan."¹

En Allah die Allerhoogste het hulle beskryf as Sy dienaars in hul hoogste range, en in die konteks van lofprysing aan hulle; Allah, die Allerhoogste, het oor Nuh gesê:

﴿...إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾

"...Voorwaar, hy was 'n dankbare dienaar." [Al-Isrā': 3] en Hy het oor Mohammed gesê:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا 1﴾

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: nr. (392), en Muslim: nr. (572).

“Geseënd is Hy wat die Furqān (die onderskeid tussen waarheid en valsheid) op Sy dienaar neergestuur het sodat hy ’n waarskuwer vir die wêreld kan wees.” [Al-Furqān: 1]

En Hy het oor Abraham, en Isak, en Jakob (vrede en seëninge van Allah sy met hulle) gesê:

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ 45 إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذُكِّرَى الدَّارِ 46 وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ 47﴾

"En dink aan Ons dienaars Abraham, en Isak, en Jakob, manne van krag en insig. (45) Voorwaar, Ons het hulle uitgesoek vir 'n spesiale doel: die herinnering aan die finale tuiste. (46) En voorwaar, hulle is by Ons onder die uitverkorenes, die bestes. (47)" [Şād: 45-47]

En Allah het oor Isa ibn Maryam gesê:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ 59﴾

"Hy was niks anders as 'n dienaar op wie Ons guns bewys het en wat Ons as 'n voorbeeld vir die kinders van Israel gemaak het nie." [Az-Zukhruf: 59]

Geloof in die boodskappers sluit vier sake in:

Eerstens: geloof dat hulle boodskap waarlik van Allah, die Allerhoogste, is. Wie die boodskap van een van hulle verwerp, het almal verwerp. Soos Allah, die Allerhoogste, gesê het:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ 105﴾

"Die volk van Nuh het die boodskappers verloën." [Ash-Shu‘arā’: 105] [Ash-Shu‘arā’: 105].

Allah het hulle as verloëners van al die boodskappers beskou, selfs al was daar geen ander boodskapper op daardie tydstip behalwe Nuh toe hulle hom verloën het. Op grond hiervan is die Christene wat Muhammad verloën het en hom nie gevolg het nie, ook verloëners van Isa ibn Maryam en volg hulle hom ook nie. Dit is veral omdat Isa hulle van Muhammad aangekondig het, en daar is geen betekenis aan hierdie aankondiging behalwe dat hy 'n boodskapper na hulle was nie, waardeur Allah hulle van dwaling sou red en hulle na die regte pad sou lei.

Tweedens: geloof in die boodskappers wie se name ons ken, soos Muhammad, Ibrahim, Musa, Isa ibn Maryam en Nuh, vrede met hulle. Hierdie vyf is die boodskappers van vasberadenheid (ulū al-‘azm) onder die boodskappers. Allah, die Allerhoogste, het hulle op twee plekke in die Qur‘ān genoem in Sy woorde:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا 7﴾

“En toe Ons 'n vaste verbond van die profete geneem het, en van jou, en van Nuh, Ibrahim, Musa en Isa ibn Maryam, en Ons het van hulle 'n sterk verbond geneem.” [Al-Aḥzāb: 7] En Sy woord:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ 13﴾

“Hy het vir julle van die godsdienis voorgeskryf wat Hy aan Nuh beveel het, en wat Ons aan jou geopenbaar het, en wat Ons aan Ibrahim, Musa en Isa ibn Maryam beveel het: om die godsdienis te vestig en nie daarin verdeeld te raak nie. Dit is swaar vir die veelgodedienaars waarheen jy hulle nooi. Allah kies vir Hom wie Hy wil en lei na Hom wie berouvol is.” [Ash-Shūrā: 13]

Wat die boodskappers betref wie se name ons nie ken nie, glo ons in hulle in algemene sin. Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾

“En waarlik, Ons het boodskappers voor jou gestuur; van hulle is daar diegene wie se verhaal Ons aan jou vertel het, en van hulle is daar diegene wie se verhaal Ons nie aan jou vertel het nie ...” [Ghāfir: 78].

Derdens: om te glo en te bevestig wat betroubaar van hulle oorlewer is van hulle verhale.

Vierdens: om volgens die wetgewing te handel van die een wat na ons gestuur is, naamlik die laaste van hulle, Muhammad, wat as boodskapper na alle mense gestuur is. Allah, die Allerhoogste, het gesê:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا 65﴾

“Maar nee, by jou Here, hulle sal nie gelowig wees totdat hulle jou as regter laat optree oor die

geskille tussen hulle nie, en dan geen ongemak in hulleself vind oor wat jy beslis het nie en dit volkome aanvaar.” [An-Nisā’: 65]

Geloof in die boodskappers het groot vrugte, waaronder:

Eerstens: kennis van Allah, die Allerhoogste, se barmhartigheid en sorg vir Sy dienaars, aangesien Hy boodskappers na hulle gestuur het om hulle na die pad van Allah te lei en aan hulle te verduidelik hoe om Allah te aanbid, omdat die menslike verstand dit nie op sy eie volledig kan ken nie.

Tweedens: dankbaarheid teenoor Allah vir hierdie groot seëning.

Derdens: liefde vir die boodskappers, vrede met hulle, eerbied vir hulle en die gepaste lof vir hulle, omdat hulle boodskappers van Allah, die Allerhoogste, is, omdat hulle Hom aanbid het, Sy boodskap oorgedra het en opregte raad aan Sy dienaars gee het.

Die hardnekkiges het hul boodskappers verloën en beweer dat die boodskappers van Allah nie mense kan wees nie. Allah, die Allerhoogste, het hierdie bewering genoem en dit met Sy woord weerlê:

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۚ 94 قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۚ 95﴾

“En niks het mense verhinder om te glo toe die leiding na hulle gekom het nie, behalwe dat hulle gesê het: ‘Het Allah ’n mens as boodskapper gestuur?’ Sê: As daar engele op die aarde was wat rustig rondbeweeg het, sou Ons beslis ’n engel uit die hemel as boodskapper na hulle gestuur het.” [Al-Isrā’: 94–95]

So het Allah, die Allerhoogste, hierdie bewering ongeldig verklaar deur te verduidelik dat die boodskapper noodwendig ’n mens moet wees, omdat hy na die mense van die aarde gestuur is en hulle mense is. As die bewoners van die aarde engele was, sou Allah beslis ’n engel uit die hemel as boodskapper na hulle gestuur het sodat hy soos hulle kon wees. En so het Allah, die Allerhoogste, diegene wat die boodskappers verloën het, aangehaal dat hulle gesê het:

﴿...إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَثَرُوا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

“...Julle is niks anders as mense soos ons nie; julle wil ons afkeer van wat ons voorvaders aanbid het. Bring dus vir ons ’n duidelike bewys.” Hulle boodskappers het vir hulle gesê: “Ons is niks anders as mense soos julle nie, maar Allah skenk guns aan wie Hy wil onder Sy dienaars. En dit is nie vir ons om vir julle ’n bewys te bring nie, behalwe met die toestemming van Allah ...” [Ibrāhīm: 10–11]

*

Geloof in die Laaste Dag (die Hiernamaals).

Die Laaste Dag: Dit is die Dag van Opstanding waarop die mense opgewek sal word vir die afrekening en die vergoeding.

Dit word so genoem omdat daar geen dag daarna is nie; wanneer die bewoners van die Paradys hulle plekke inneem en die bewoners van die Hel hulle plekke inneem.

Die geloof in die Laaste Dag behels drie sake:

Eerstens: Geloof in die Opstanding: Dit is die herlewing van die dooies wanneer daar vir die tweede keer op die basuin geblaas word. Dan sal die mense voor die Here van die Wêreldde staan; kaalvoet sonder skoene, naak sonder klere, en onbesnede. Allah die Allerhoogste sê:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

"...Soos Ons die eerste skepping begin het, so sal Ons dit herhaal. Dit is 'n belofte op Ons; voorwaar, Ons sal dit uitvoer." [Al-Anbiya: 104]

Die Opstanding is 'n onbetwisbare feit wat deur die Boek (die Koran), die Sunnah en die konsensus van die Moslems bevestig word.

Allah die Allerhoogste sê:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَعِينُونَ 15 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ 16﴾

"Dan, voorwaar, daarna sal julle sterf. Dan, voorwaar, op die Dag van Opstanding sal julle weer opgewek word." [Al-Mu'minun: 15-16]

En die Profeet (vrede en seëninge op hom) het gesê

﴿يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُفَاءَ عَرَاءَ غُرُلًا﴾.

"Die mense sal op die Dag van Opstanding bymekaargemaak word; kaalvoet, naak en onbesnede."¹ Dit is eenparig ooreengekom

En die Moslems is dit eens oor die bevestiging daarvan (die Opstanding), en dit is wat die wysheid vereis; aangesien dit vereis dat Allah die Allerhoogste vir hierdie skepping 'n wederkoms daarstel, om hulle daarin te vergoed volgens dit wat Hy vir hulle voorgeskryf het deur dit waarmee Hy Sy boodskappers gestuur het. Allah die Allerhoogste sê:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ 115﴾

"Het julle dan gedink dat Ons julle tevergeefs geskep het, en dat julle nie na Ons sou terugkeer nie?" [Al-Mu'minun: 115] En Hy het aan Sy Profeet (vrede en seëninge op hom) gesê:

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَيَّ مَعَادٍ...﴾

¹ Oorgedra deur Muslim: Boek van die Paradys, die beskrywing van sy genot en sy bewoners, Hoofstuk: Die vergaan van die wêreld en die verduideliking van die byeenkoms op die Dag van Opstanding, nommer (2859).

“Voorwaar, Hy wat die Koran aan jou verplig het, sal jou sekerlik na 'n plek van terugkeer bring...” [Al-Qasas: 85]

Tweedens: Geloof in die Afrekening en die Vergoeding: Die dienaar sal oor sy daade ondervra word en daarvoor vergoed word. Die Boek (die Koran), die Sunnah en die konsensus van die Moslems dui daarop.

Allah die Allerhoogste sê:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ 25 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ 26﴾

“Voorwaar, na Ons is hulle terugkeer. Dan, voorwaar, op Ons rus hulle afrekening.” [Al-Ghashiyah: 25-26] En die Allerhoogste sê:

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ 160﴾

“Wie met 'n goeie daad kom, vir hom is daar tien maal die waarde daarvan; en wie met 'n slegte daad kom, sal slegs met die gelyke daarvan vergeld word, en aan hulle sal geen onreg aangedoen word nie.” [Al-An'am: 160] En die Allerhoogste sê:

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ 47﴾

“En Ons sal die skale van geregtigheid opstel vir die Dag van Opstanding, sodat geen siel in die minste onreg aangedoen sal word nie. En al is dit die gewig van 'n mosterdsaadjie, Ons sal dit na vore bring. En Ons is voldoende as rekenmeesters.” [Al-Anbiya: 47]

En op gesag van Ibn Umar (mag Allah met hulle albei tevrede wees), het die Profeet (vrede en seëninge op hom en sy familie) gesê:

«إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ، فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَفَّهُ - أَي سِتْرَهُ - وَيَسْتُرُهُ: فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَي رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكَفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ»

“Voorwaar, Allah sal die gelowige naby aan Hom bring en Sy beskerming — dit wil sê Sy bedekking — oor hom plaas en hom bedek. Dan sal Hy vra: ‘Ken jy hierdie sonde? Ken jy daardie sonde?’ Hy sal antwoord: ‘Ja, o my Heer,’ totdat Hy hom sy sondes laat erken het en hy by homself dink dat hy verlore is. Dan sal Hy sê: ‘Ek het dit vir jou in die wêreld bedek, en vandag vergewe Ek dit vir jou.’ Dan sal sy boek met goeie dade aan hom gegee word. Wat die ongelowiges en die skynheiliges betref, hulle sal voor die hele skepping uitgeroep word: ‘Dit is hulle wat oor hulle Heer gelieg het; waarlik, die vloek van Allah is op die onregverdiges.’”¹ Dit is eenparig ooreengekom.

En dit is korrek oorgelewer van die Profeet (vrede en seëninge op hom):

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: Boek van Onreg, Hoofstuk oor die woord van Allah die Allerhoogste: “Waarlik, die vloek van Allah is op die onregverdiges”, nommer (2309), en Muslim: Boek van Berou, Hoofstuk oor die aanvaarding van die berou van ’n moordenaar, selfs al is sy moorde baie, nommer (2768).

«أَنَّ مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَأَنَّ مَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً».

“Dat wie ook al ’n goeie daad beplan en dit dan uitvoer; Allah skryf dit by Hom neer as tien goeie dade, tot sewe honderd maal, tot selfs vele veelvoude meer. En wie ook al ’n slegte daad beplan en dit dan uitvoer; Allah skryf dit neer as een slegte daad.”¹

En die Moslems is dit eens oor die bevestiging van die afrekening en die vergoeding vir dade, en dit is wat die wysheid vereis. Want Allah die Allerhoogste het die Boeke geopenbaar, die boodskappers gestuur, en dit vir die dienaars verpligtend gemaak om dit wat hulle gebring het te aanvaar, en om daarvolgens te handel soos wat vereis word. Hy het dit ook verpligtend gemaak om diegene te beveg wat dit teëstaan, en het hulle bloed, nageslag, vroue en besittings geoorloof verklaar. As daar geen afrekening of vergoeding was nie, sou dit tevergeefs gewees het, iets waarvan die Wyse Heer vrygespreek is. Allah die Allerhoogste het hierna verwys met Sy woorde:

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ 6 فَلَنَقْصُنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ 7﴾

¹ Oorgedra deur Muslim: Boek van Geloof, Hoofstuk: As die dienaar ’n goeie daad beplan word dit neergeskryf, en as hy ’n slegte daad beplan word dit nie neergeskryf nie, nommer (131).

“Dan sal Ons sekerlik diegene ondervra aan wie die boodskappers gestuur is, en Ons sal sekerlik die boodskappers ondervra. Dan sal Ons hulle sekerlik met kennis (van hulle dade) vertel, want Ons was nooit afwesig nie.” [Al-A'raf: 6-7]

Derdens: Geloof in die Paradys en die Hel, en dat hulle die ewige eindbestemming vir die skepping is.

Die Paradys is die tuiste van genot wat Allah die Allerhoogste voorberei het vir die godvresende gelowiges; diegene wat geglo het in dit wat Allah vir hulle verpligtend gemaak het om in te glo, en wat die gehoorsaamheid aan Allah en Sy boodskapper nagekom het, opreg teenoor Allah en navolgers van Sy boodskapper. Daarin is daar verskeie soorte genot...

«مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ»

“...wat geen oog gesien het nie, geen oor gehoor het nie, en wat in geen mens se hart opgekom het nie.”¹
Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ ۗ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رَبَّهُ ۝۸﴾

"Inderdaad, diegene wat geglo het en goeie dade gedoen het – hulle is die beste van die skepping. Hul beloning by hul Heer is tuine van ewige verblyf

¹ Oorgedra deur Al-Bukhari: Boek van Vertolking (Tafsir), hoofstuk oor Sy woorde: "En geen siel weet wat vir hulle weggehou word van vreugde vir die oë...", nommer (4501), en deur Muslim: Boek van die Beskrywing van die Paradys, sy genieting en sy mense, nommer (2824).

waarteen riviere vloei, waarin hulle vir ewig sal bly. Allah is tevrede met hulle en hulle is tevrede met Hom. Dit is vir diegene wat hul Heer vrees." [Al-Bayyinah: 7-8] En die Allerhoogste het gesê:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 17﴾

"En geen siel weet wat vir hulle weggehou word van vreugde vir die oë as beloning vir wat hulle gedoen het nie." [As-Sajdah: 17]

En wat die Vuur betref: Dit is die huis van straf wat Allah die Allerhoogste voorberei het vir die ongelowiges en die onregverdiges, diegene wat in Hom glo en Sy boodskappers ongehoorsaam was. Daarin is soorte pyniging en strawwe wat ondenkbaar is. Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿وَأَنفِقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ 131﴾

"En vrees die Vuur wat voorberei is vir die ongelowiges." [Al-Imran: 131] En die Allerhoogste het gesê:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا 29﴾

"En sê: 'Die waarheid is van julle Heer.' Laat hom wat wil, glo; en laat hom wat wil, ongelowig wees. Inderdaad, Ons het vir die onregverdiges 'n Vuur voorberei waarvan die mure hulle sal omsluit. En as hulle om hulp roep, sal hulle gehelp word met water soos gesmelte koper wat die gesigte brand.

Verskriklik is die drank, en sleg is die rusplek." [Al-Kahf: 29] En die Allerhoogste het gesê:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا 64 خُلِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ لَا يُجَدُّونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا 65 يَوْمَ نُفَلِّبُ وَجُوهَهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ لَوْلَىٰ مَا أَطْعَمَنَا اللَّهُ وَأَطْعَمَنَا الرَّسُولَ لَا﴾
{66}

"Inderdaad, Allah het die ongelowiges vervloek en vir hulle 'n brandende Vuur voorberei (64). Hulle sal vir ewig daarin bly en geen beskermers of helpers vind nie (65). Die dag wanneer hulle gesigte in die Vuur rondgedraai word, sal hulle sê: 'Ag, as ons maar net vir Allah gehoorsaam het en die BoodsAPPER gehoorsaam het!'" [Al-Ahzab: 64-66]

Geloof in die Laaste Dag het groot vrugte, insluitend:

Eerstens: Die begeerte om daad van gehoorsaamheid te doen en ywerig daarin te wees, in die hoop op die beloning van daardie dag.

Tweedens: Die vrees om daad van ongehoorsaamheid te doen of daarmee tevrede te wees, uit vrees vir die straf van daardie dag.

Derdens: Troos vir die gelowige vir wat hy van die wêreldse genietinge misloop, deur dit wat hy hoop op van die genietinge en beloning van die Hiernamaals.

Die ongelowiges het die opstanding na die dood ontken en beweer dat dit onmoontlik is.

Hierdie bewering is vals, soos bewys deur die Wet (Shari'ah), die sintuie en die verstand.

Wat die Wet betref, Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثَ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 7﴾

"Diegene wat ongelowig is, beweer dat hulle nooit opgewek sal word nie. Sê: 'Ja, by my Heer, julle sal sekerlik opgewek word, en dan sal julle ingelig word oor wat julle gedoen het. En dit is vir Allah maklik.'" [Al-Taghabun: 7] Al die hemelse boeke het hieroor saamgestem.

Wat die sintuie betref: Allah het reeds vir Sy dienaars die opwekking van die dooies in hierdie wêreld gewys. In Surah Al-Baqarah is daar vyf voorbeelde daarvan:

Die eerste voorbeeld: Die volk van Moses toe hulle vir hom gesê het:

﴿...أَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً...﴾

"...Ons sal jou nooit glo totdat ons Allah openlik sien nie..." [Al-Baqarah: 55] So het Allah hulle laat sterf en daarna weer lewend gemaak. En hieroor sê Allah die Allerhoogste terwyl Hy die Kinders van Israel aanspreek:

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يُمُوسَىٰ أَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ 55 ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ 56﴾

"En onthou toe julle gesê het: 'O Moses, ons sal jou nooit glo totdat ons Allah duidelik sien nie,' toe het die weerligstraal julle getref terwyl julle toegekyk het (55). Toe het Ons julle na julle dood

opgewek, sodat julle dankbaar kan wees (56)." [Al-Baqarah: 55-56]

Die tweede voorbeeld: In die verhaal van die man wat vermoor is waarom die Kinders van Israel getwis het. Allah die Allerhoogste het hulle beveel om 'n koei te slag en hom met 'n deel daarvan te slaan, sodat hy hulle kon vertel wie hom vermoor het. Hieroor sê Allah die Allerhoogste:

﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّرَأْتُمْ فِيهَا وَأَلَّهِ مُخْرَجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ 72 فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ
بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ 73﴾

"En onthou toe julle 'n man vermoor het en daarvoor begin redeneer het, maar Allah het dit wat julle probeer wegsteek het, aan die lig gebring (72). Daarom het Ons gesê: 'Slaan hom met 'n deel daarvan.' So maak Allah die dooies lewend en wys Hy julle Sy tekens, sodat julle mag verstaan (73)." [Al-Baqarah: 72-73]

Die derde voorbeeld: In die verhaal van die mense wat uit hul huise gevlug het uit vrees vir die dood, terwyl hulle duiende was; Allah die Allerhoogste het hulle laat sterf en daarna weer lewend gemaak. Hieroor sê Allah die Allerhoogste:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا
ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَدُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ 243﴾

"Het jy nie gekyk na diegene wat uit hul huise gevlug het, terwyl hulle duiende was, uit vrees vir die dood nie? Toe het Allah vir hulle gesê: 'Sterf,' en daarna het Hy hulle weer lewend gemaak.

Inderdaad, Allah is vol guns vir die mensdom, maar die meeste mense is nie dankbaar nie." [Al-Baqarah: 243]

Die vierde voorbeeld: In die verhaal van die man wat by 'n verlate dorp verbygegaan het en dit onwaarskynlik geag het dat Allah dit lewend sou maak. Allah die Allerhoogste het hom toe vir honderd jaar laat sterf en hom daarna weer opgewek. Hieroor sê Allah die Allerhoogste:

﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِنتُ قَالَ لَبِنتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِنتُ مِائَةَ عَامٍ فَأَنْظَرُ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى جِمَازِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿259﴾

"Of soos die een wat by 'n dorp verbygegaan het terwyl dit in puin gelê het. Hy het gesê: 'Hoe sal Allah dit lewend maak na sy dood?' Toe het Allah hom vir honderd jaar laat sterf en hom daarna weer opgewek. Hy het gevra: 'Hoe lank het jy vertoef?' Hy het geantwoord: 'Ek het 'n dag of 'n deel van 'n dag vertoef.' Hy het gesê: 'Nee, jy het vir honderd jaar vertoef. Kyk na jou kos en drank; dit het nie bederf nie. En kyk na jou donkie; en Ons sal jou 'n teken vir die mense maak. En kyk na die bene, hoe Ons hulle aanmekaar sit en hulle dan met vleis beklee.' Toe dit vir hom duidelik geword het, het hy gesê: 'Ek weet dat Allah mag het oor alle dinge.'" [Al-Baqarah: 259]

Die vyfde voorbeeld: In die verhaal van Ibrahim Al-Khalil, toe hy Allah die Allerhoogste gevra het om vir hom te wys hoe Hy die dooies lewend maak. Allah die Allerhoogste het hom toe beveel om vier voëls te slag, hulle in stukke te sny en die dele op die berge rondom hom te versprei. Daarna moes hy hulle roep, waarna die dele weer bymekaar gekom het en die voëls vinnig na Ibrahim toe aangevlieg het. Hieroor sê Allah die Allerhoogste:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ 260﴾

"En onthou toe Ibrahim gesê het: 'My Heer, wys my hoe U die dooies lewend maak.' Hy het gevra: 'Glo jy dan nie?' Hy het geantwoord: 'Jawel, maar sodat my hart tot rus kan kom.' Hy het gesê: 'Neem dan vier voëls en bring hulle na jou toe, sny hulle dan in stukke en plaas op elke berg 'n deel van hulle. Roep hulle dan; hulle sal vinnig na jou toe kom. En weet dat Allah Almagtig en Wyse is.'" [Al-Baqarah: 260]

Hierdie is werklike sensoriese voorbeelde wat dui op die moontlikheid om die dooies lewend te maak. Daar is ook reeds verwys na wat Allah die Allerhoogste as tekens gegee het aan Jesus, seun van Maria, in die lewendmaak van die dooies en om hulle uit hul grafte te laat opstaan met die toestemming van Allah die Allerhoogste.

Wat die bewys van die verstand betref, dit is tweeledig:

Eerstens: Dat Allah die Allerhoogste die Skepper van die hemele en die aarde is, en wat daarin is. Hy wat die skepping oorspronklik begin het, is nie onmagtig om dit te herhaal nie. Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ...﴾

"En Hy is dit wat die skepping begin en dit dan herhaal, en dit is vir Hom nog makliker..." [Al-Rum: 27] En die Allerhoogste het gesê:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

"...Soos Ons die eerste skepping begin het, sal Ons dit herhaal. Dit is 'n belofte op Ons; voorwaar, Ons sal dit doen." [Al-Anbiya: 104] En Hy het gesê terwyl Hy die een antwoord wat die lewendmaak van verrotte bene ontken het:

﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ 79﴾

"Sê: 'Hy wat hulle die eerste keer geskep het, sal hulle lewend maak; en Hy is die Kenner van elke skepping.'" [Yasin: 79]

Tweedens: Dat die aarde soms dood en dor is, sonder enige groen boom daarin. Dan stuur Allah reën daarop neer, waarna dit roer en begin groei en allerhande pragtige gewasse voortbring. Hy wat in staat is om die aarde na sy dood lewend te maak, is in staat om die dooies lewend te maak. Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿وَمِنْ آيَاتِكَ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خُشْعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ
الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 39﴾

"En onder Sy tekens is dat jy die aarde dor sien, maar wanneer Ons water daarop neerlaat, roer dit en swel dit op. Inderdaad, Hy wat dit lewend gemaak het, is sekerlik in staat om die dooies lewend te maak. Voorwaar, Hy het mag oor alle dinge." Surah Fussilat (41:39) En die Allerhoogste het gesê:

﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جِبْتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ 9 وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ
لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ 10 رَرِّقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ 11﴾

"En Ons het uit die hemel geseënde water neergestuurd en daarmee tuine en graan vir die oes laat groei (9). En hoë palms met trosse bokant mekaar (10). As voedsel vir die dienaars, en Ons maak daarmee 'n dooie land lewend. So is die opstanding (uit die grafte) (11)." [Qaf: 9-11]

Geloof in die Laaste Dag behels ook: Geloof in alles wat na die dood gebeur, soos:

(a) Die beproewing van die graf: Dit is die ondervraging van die oorledene na sy begrafnis oor sy Heer, sy godsdien en sy Profeet. Allah versterk diegene wat glo met die standvastige woord, sodat hy sê: "My Heer is Allah, my godsdien is Islam, en my Profeet is Mohammed, mag Allah se seëninge en vrede op hom wees." Maar Allah laat die onregverdige dwaal, en die ongelowige sal sê: "Ha, ha, ek weet nie." En die huigelaar of die twyfelaar

sal sê: "Ek weet nie, ek het die mense iets hoor sê en dit toe ook gesê."

(b) Die pyniging en die genieting van die graf: Dit sal wees vir die onregverdiges, die huigelaars en die ongelowiges. Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنفُسَكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

"...En as jy maar kon sien wanneer die onregverdiges in die doodstryd is en die engele hul hande uitstrek (en sê): 'Gee julle siele oor! Vandag sal julle vergeld word met die straf van vernedering vir wat julle onregverdig oor Allah gesê het en omdat julle hoogmoedig was teenoor Sy tekens.'" [Al-An'am: 93]

En die Allerhoogste het oor die mense van Farao gesê:

﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ 46﴾

"Die Vuur; hulle word daaraan blootgestel in die oggend en die aand. En op die dag wanneer die Uur aanbreek (sal daar gesê word): 'Laat die mense van Farao die strengste straf binnegaan.'" (46) [Ghafir: 46].

En in Sahih Muslim uit die hadith van Zayd bin Thabit (mag Allah tevrede wees met hom) van die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) dat hy gesê het:

«قُلُوا لَا تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسَمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ»

"As dit nie was dat julle mekaar nie sou begrawe nie, sou ek Allah gevra het om julle te laat hoor van die straf van die graf wat ek hoor," toe het hy met sy gesig (na hulle) gedraai en gesê:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ».

"Soek beskerming by Allah teen die straf van die Vuur." Hulle het gesê: "Ons soek beskerming by Allah teen die straf van die Vuur." Hy het gesê:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

"Soek beskerming by Allah teen die straf van die graf." Hulle het gesê: "Ons soek beskerming by Allah teen die straf van die graf." Hy het gesê:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ»

"Soek beskerming by Allah teen beproewinge (fitan), dit wat openlik is daarvan en dit wat verborge is." Hulle het gesê: "Ons soek beskerming by Allah teen beproewinge, dit wat openlik is daarvan en dit wat verborge is." Hy het gesê:

«تَعَوُّذُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ»

"Soek beskerming by Allah teen die beproewing van die Dajjal." Hulle het gesê: "Ons soek beskerming by Allah teen die beproewing van die Dajjal."¹

En wat die genieting van die graf betref: dit is vir die opregte gelowiges; Allah die Allerhoogste sê:

¹ Oorgedra deur Muslim: nr. (2867).

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا عَلَىٰهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَبْصِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (30)

"Voorwaar, diegene wat sê: 'Ons Heer is Allah,' en dan standvastig bly, die engele daal neer op hulle (en sê): 'Moenie vrees nie en moenie treur nie, en ontvang die blye tyding van die Paradys wat aan julle beloof is.'" (30) [Fussilat: 30].

En die Allerhoogste sê:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُوْمَ 83 وَأَنتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ 84 وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ
وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ 85 فَلَوْلَا إِنْ كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ 86 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنتُمْ
صٰدِقِينَ 87 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ 88 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ 89﴾

"Waarom dan, wanneer dit (die siel) die keel bereik, (83) en julle op daardie oomblik kyk, (84) en Ons nader aan hom is as julle, maar julle sien nie; (85) waarom dan, as julle nie onderdanig is nie, (86) bring julle dit nie terug as julle waaragtig is nie? (87) As hy dan een van die naastes is, (88) dan is daar rus en voorspoed en 'n tuin van genieting. (89)" [Al-Waqi'ah: 83-89].

En van al-Bara bin 'Azib (mag Allah tevrede wees met hom) dat die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) gesê het oor die gelowige wanneer hy die twee engele in sy graf antwoord:

﴿يُنَادِي مُنَادٍ مِّنَ السَّمَاءِ: أُنْ صَدَقَ عَبْدِي، فَأَفْرَشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَالْبَسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ،
وَأَفْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهٖ مَدَّ
بَصَرِهِ﴾

"'n Roeper roep uit die hemel: 'My dienaar het die waarheid gepraat, so sprei vir hom (uitrusting) uit

die Paradys uit, en beklee hom uit die Paradys uit, en maak vir hom 'n deur oop na die Paradys.' Hy het gesê: 'Dan kom daar na hom van sy briesie en sy geur, en sy graf word vir hom wyd gemaak so ver as wat die oog kan sien.'" Oorgedra deur Ahmad en Abu Dawud in 'n lang hadith.¹

En 'n groep van die mense van dwaling het afgedwaal en die straf van die graf en sy genieting ontken, met die bewering dat dit nie moontlik is nie omdat dit teenstrydig is met die werklikheid; hulle het gesê: "As die dooie in sy graf blootgelê sou word, sou hy gevind word soos hy was, en die graf het nie verander in wydte of nouheid nie."

En hierdie bewering is vals volgens die wetgewing, die sintuie en die verstand:

Wat die wetgewing betref: die tekste wat die bewys van die straf van die graf en sy genieting aandui, is reeds genoem.

En in Sahih al-Bukhari uit die hadith van Ibn Abbas (mag Allah tevrede wees met hulle beide) het hy gesê: "Die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) het by een van die tuine van Madinah uitgegaan; toe hoor hy die geluid van twee mense wat in hul grafte gestraf word," en hy het die hadith genoem, en daarin:

«أَنَّ أَحَدَهُمَا كَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ»

¹ Oorgedra deur Abu Dawud: nr. (4753), en Ahmad: nr. (18534).

"dat een van hulle homself nie bedek het teen urine nie," en in 'n oorlewering:

«مِنْ بَوْلِهِ»

"teen sy urine nie,"

«وَأَنَّ الْآخَرَ كَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ»،

"en dat die ander een rondgeloop het met skinderpraatjies (namimah)," en in 'n oorlewering van Muslim:

«لَا يَسْتَتِرُهُ مِنَ الْبَوْلِ».

"homself nie gereinig het van urine nie."¹

En wat die sintuie betref: die slapende persoon sien in sy droom dat hy in 'n ruim, pragtige plek was waarin hy genieting vind, of dat hy in 'n nou, verlate plek was waarin hy pyn ly, en soms word hy wakker van dit wat hy gesien het, En ten spyte daarvan is hy op sy bed in sy kamer soos hy was; en slaap is die broer van die dood; daarom het Allah die Allerhoogste dit "sterwe" genoem; Allah die Allerhoogste sê:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى...﴾

"Allah neem die siele weg ten tye van hul dood, en dié wat nie gesterf het nie, tydens hul slaap; dan hou Hy dié vas waarvoor Hy die dood bepaal het en stuur die ander terug tot 'n vasgestelde termyn..." [Al-Zumar: 42].

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: nr. (215).

Wat die verstand betref: die slapende persoon sien in sy slaap die ware droom wat ooreenstem met die werklikheid, en miskien sien hy die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) in sy ware gedaante, en wie hom in sy gedaante sien, het hom waarlik gesien; en ten spyte daarvan is die slapende in sy kamer op sy bed ver van dit wat hy gesien het, so as dit moontlik is in die toestand van die wêreld, is dit dan nie ook moontlik in die toestand van die hiernamaals nie?!

Wat hul steun betref op hul bewering dat as die dooie in sy graf blootgelê sou word, hy gevind sou word soos hy was, en die graf nie verander het in wydte of nouheid nie; die antwoord daarop is vanuit verskeie aspekte, insluitend:

Eerstens: Dat dit nie toelaatbaar is om dit wat deur die wetgewing gebring is teen te staan met sulke nietige twyfelvrae nie; as die een wat dit teenstaan behoorlik sou nadink oor wat die wetgewing gebring het, sou hy die valsheid van hierdie twyfelvrae beseef. En daar is gesê:

“En hoeveel is daar wat ’n korrekte uitspraak kritiseer,”

“...en die fout daarvan lê in 'n gebrekkige begrip.”

Tweedens: Dat die toestand van die Barzakh (tussentoestand) van die sake van die onsigbare (ghayb) is wat nie deur die sintuie waargeneem word nie; as dit deur die sintuie waargeneem kon word, sou die nut van geloof in die onsigbare

verlore gegaan het, en sou die gelowiges in die onsigbare en die ontkenners gelyk wees in die bevestiging daarvan.

Derdens: Dat die straf, die genieting, die wydte van die graf en die nouheid daarvan slegs deur die dooie waargeneem word en nie deur ander nie; dit is net soos die slapende in sy droom sien dat hy in 'n nou, verlate plek is of in 'n ruim, pragtige plek, terwyl die een wat langs hom is dit nie sien nie en dit nie voel nie. En die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) het openbaring ontvang terwyl hy tussen sy metgeselle was; hy sou die openbaring hoor, maar die metgeselle het dit nie gehoor nie. En soms sou die engel as 'n man aan hom verskyn en met hom praat, terwyl die metgeselle die engel nie gesien of gehoor het nie.

Vierdens: Dat die waarneming van die skepsels beperk is tot dit wat Allah die Allerhoogste hulle in staat gestel het om waar te neem, en hulle kan nie elke bestaande ding waarneem nie. Die sewe hemele en die aarde en wie ook al daarin is, en elke ding prys Allah se lof met 'n werklike prysing, wat Allah die Allerhoogste soms aan diegene van Sy skepsels laat hoor wat Hy wil, en ten spyte daarvan is dit van ons afgesluit; en daaroor sê Allah die Allerhoogste:

﴿نُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَالْأَرْضَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾

"Die sewe hemele, en die aarde, en wie ook al daarin is, prys Hom; en daar is niks of dit prys Sy lof nie, maar julle verstaan nie hul prysing nie..." [Al-Isra: 44]. Net so beweeg die duiwels en die jinne op die aarde heen en weer; die jinne het na die Boodskapper van Allah (vrede en seëninge van Allah sy met hom) gekom en na sy resitasie geluister, aandagtig stilgebly, en na hul volk teruggekeer as waarskuwers; en ten spyte hiervan is hulle van ons afgesluit; en daaroor sê Allah die Allerhoogste:

(يٰۤاَيُّهَا اٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءُهُمَا اِنَّهٗ يَرٰكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِيْنَ اَوْلِيَاءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾)

"O kinders van Adam, laat die duiwel julle nie verlei soos hy julle ouers uit die Paradys laat uitgaan het nie, terwyl hy hul klere van hulle weggeneem het om hulle hul skaamtes te wys; voorwaar, hy en sy gevolg sien julle van waar julle hulle nie sien nie. Voorwaar, Ons het die duiwels as beskermhere gemaak vir diegene wat nie glo nie." (27) [Al-A'raf: 27]. En as die skepsels nie elke bestaande ding kan waarneem nie, dan is dit nie toelaatbaar dat hulle dit wat vasgestel is van die sake van die onsigbare ontken omdat hulle dit nie waargeneem het nie.

*

Geloof in die Voorbeskikking (Qadar)

Al-Qadar (met 'n fatha op die dal): Die Voorbeskikking van Allah die Allerhoogste vir alle wesens, volgens Sy voortydige kennis en soos Sy wysheid dit vereis het.

En geloof in die Voorbeskikking behels vier sake:

Die eerste: Geloof dat Allah die Allerhoogste alles weet, in die algemeen en in detail, van alle ewigheid af en tot in alle ewigheid, of dit nou verband hou met Sy daad of die daad van Sy dienaars.

Die tweede: Geloof dat Allah die Allerhoogste dit in die Bewaarde Tablet (Al-Lawh al-Mahfuz) neergeskryf het, en oor hierdie twee sake sê Allah die Allerhoogste:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 70﴾

"Weet u nie dat Allah weet wat in die hemel en die aarde is nie? Voorwaar, dit is in 'n boek; voorwaar, dit is vir Allah maklik." (70) [Al-Hajj: 70].

En in Sahih Muslim van Abdullah bin Amr bin al-Aas (mag Allah tevrede wees met hulle beide) het hy gesê: Ek het die Boodskapper van Allah (vrede en seëninge van Allah sy met hom) hoor sê:

«كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ».

"Allah het die beskikkings van die skepping neergeskryf vyftigduisend jaar voordat Hy die hemele en die aarde geskep het."¹.

Die derde: Geloof dat alle wesens slegs deur die wil van Allah die Allerhoogste bestaan, of dit nou verband hou met Sy daad of die daad van die skepsels; Allah die Allerhoogste het gesê oor dit wat met Sy daad verband hou:

{وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ...}

"En u Heer skep wat Hy wil en Hy kies..." [Al-Qasas: 68] En Hy het gesê:

{...وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ}

"...en Allah doen wat Hy wil." [Ibrahim: 27] En Hy het gesê:

{هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ...}

"Hy is die Een wat julle in die baarmoeders vorm soos Hy wil..." [Al-Imran: 6]. En die Allerhoogste het gesê oor dit wat met die daad van die skepsels verband hou:

{...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ...}

"...en as Allah wou, sou Hy hulle mag oor julle gegee het, en dan sou hulle julle beveg het..." [An-Nisa: 90] En Hy het gesê:

{...وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ}

¹ Oorgedra deur Muslim: nr. (2653).

"...en as u Heer wou, sou hulle dit nie gedoen het nie; laat hulle dan begaan met dit wat hulle versin." [Al-An am: 112].

Die vierde: Geloof dat alle wesens deur Allah die Allerhoogste geskep is in hul wese, hul eienskappe en hul bewegings; Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ 62﴾

"Allah is die Skepper van alles, en Hy is oor alles die Beskermer." (62) [Al-Zumar: 62] En Hy (Geloof sy aan Hom) het gesê:

﴿...وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

"...en Hy het alles geskep en dit volgens 'n beskikking bepaal." [Al-Furqan: 2] En Hy het oor Sy Profeet Abraham (vrede en seëninge op hom) gesê dat hy vir sy volk gesê het:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ 96﴾

"Terwyl Allah julle geskep het en dit wat julle doen." (96) [Al-Saffat: 96].

En geloof in die Voorbeskikking — soos ons dit beskryf het — weerspreek nie dat die dienaar 'n wil het in sy vrywillige daade en die vermoë daartoe nie; want die wetgewing en die werklikheid dui beide op die bevestiging daarvan vir hom.

Wat die wetgewing betref: Allah die Allerhoogste het oor die wil gesê:

﴿...فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾

"...so wie wil, laat hom 'n pad na sy Heer neem."
[Al-Naba: 39] En Hy het gesê:

﴿...فَأَنذِرْهُمْ أَنِّي سَأَنظِرُكُمْ﴾

"...so gaan na julle landerye toe soos julle wil..."
[Al-Baqarah: 223] En Hy het oor die vermoë gesê:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

"Vrees Allah dan soveel as wat julle kan, en
luister en gehoorsaam..." [Al-Taghabun: 16] En Hy
het gesê:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...﴾

"Allah belas geen siel behalwe volgens sy
vermoë nie; vir hom is wat hy verdien het, en teen
hom is wat hy begaan het..." [Al-Baqarah: 286]

Wat die werklikheid betref: elke mens weet dat
hy 'n wil en 'n vermoë het waarmee hy handel en
waarmee hy laat staan; en hy onderskei tussen dit
wat deur sy wil geskied, soos om te loop, en dit wat
buite sy wil geskied, soos om te bewe. Maar die wil
en vermoë van die dienaar vind plaas binne die wil
en vermoë van Allah die Allerhoogste; vanweë die
woorde van Allah die Allerhoogste:

﴿لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ 28 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ 29﴾

"Vir wie van julle ook al reguit wil wandel. (28)
En julle wil niks nie, behalwe as Allah, die Heer van
die wêreld, dit wil. (29)" [Al-Takwir: 28-29] En
omdat die hele heelal die eiendom van Allah die

Allerhoogste is; daarom gebeur niks in Sy koninkryk sonder Sy kennis en Sy wil nie.

En geloof in die Voorbesikking — soos ons dit beskryf het — bied nie aan die dienaar 'n verskoning vir die verpligtinge wat hy nalaat of die sondes wat hy pleeg nie; en hiervolgens is sy argumentasie daarmee vals vanuit verskeie aspekte:

Die eerste: Sy woorde (die Allerhoogste):

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَاسًا ۚ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۚ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۚ﴾ (148)

"Diegene wat afgode dien, sal sê: 'As Allah wou, sou ons nie afgode gedien het nie, en ook nie ons vaders nie, en ons sou niks verbied het nie.' So het diegene voor hulle ook verloën totdat hulle Ons straf geproe het. Sê: 'Het julle enige kennis wat julle vir ons kan voorlê? Julle volg niks behalwe vermoedens nie en julle doen niks anders as om te raai nie.'" (148) [Al-An'am: 148] En as hulle 'n argument in die Voorbesikking gehad het, sou Allah hulle nie Sy straf laat proe het nie.

Die tweede: Sy woorde (die Allerhoogste):

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (165)

"Boodskappers as bringers van goeie tyding en as waarskuwers, sodat die mense geen argument teen Allah sou hê ná die boodskappers nie. En Allah

is die Magtige, die Wyse." (165) [An-Nisa: 165] En as die Voorbesikking 'n argument vir die teenstanders was, sou dit nie deur die stuur van die boodskappers verval het nie; want die teenstand ná hul versending vind plaas deur die beskikking van Allah die Allerhoogste.

Die derde: Wat al-Bukhari en Muslim oorgedra het — en die bewoording is van al-Bukhari — van Ali bin Abi Talib (mag Allah tevrede wees met hom) dat die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) gesê het:

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَ الْجَنَّةِ»

"Daar is niemand van julle of sy plek in die Vuur of in die Paradys is reeds neergeskryf nie." Toe sê 'n man van die mense: "Moet ons dan nie (daarop) vertrou nie, o Boodskapper van Allah?" Hy het gesê:

«لَا، اَعْمَلُوا فَكُلُّ مُيَسَّرٌ»

"Nee, werk, want vir elkeen word dit vergemaklik." Toe het hy gelees:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۖ﴾

"Wat hom betref wat gee en godvresend is" (5) [Al-Layl: 5]. En in 'n bewoording van Muslim:

﴿فَكُلُّ مُيَسَّرٌ لِّمَا خُلِقَ لَهُ﴾

"Want vir elkeen word vergemaklik dit waarvoor hy geskep is."¹ So die Profeet (vrede en seëninge

¹ Oorgedra deur al-Bukhari: nr. (6605), en Muslim: nr. (2647).

van Allah sy met hom) het beveel om te werk, en verbied om bloot op die Voorbesikking te vertrou.

Die vierde: Dat Allah die Allerhoogste die dienaar beveel en verbied het, en hom nie belas het behalwe met wat hy kan doen nie; Allah die Allerhoogste het gesê:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

"Vrees Allah dan soveel as wat julle kan, en luister en gehoorsaam..." [Al-Taghabun: 16] En Hy het gesê:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

"Allah belas geen siel behalwe volgens sy vermoë nie..." [Al-Baqarah: 286] En as die dienaar gedwing was tot die daad, sou hy belas wees met dit waarvan hy nie kan loskom nie, en dit is vals; en daarom, as die sonde van hom plaasvind deur onkunde, of vergeetagtigheid, of dwang, dan is daar geen sonde op hom nie omdat hy verontskuldig is.

Die vyfde: Dat die beskikking van Allah die Allerhoogste 'n verborge geheim is wat nie geken word behalwe ná die plaasvind van die beskikte nie, en die wil van die dienaar vir dit wat hy doen, gaan sy daad vooraf; so sy wil vir die daad is nie gebou op kennis van sy kant van die beskikking van Allah nie, en op daardie oomblik verval sy argument met die Voorbesikking; aangesien daar geen argument vir die mens is in dit wat hy nie weet nie.

Die sesde: Dat ons sien die mens is ywerig vir dit wat hom pas van sy wêreldse sake totdat hy dit bereik, en hy wyk nie daarvan af na dit wat hom nie pas nie, om dan sy afwyking met die Voorbeskikking te regverdig; so waarom wyk hy af van dit wat hom bevoordeel in sy godsdienssake na dit wat hom skade aandoen om dan met die Voorbeskikking te redeneer? Is die aard van die twee sake dan nie dieselfde nie?!

En hier is 'n voorbeeld wat dit verduidelik:

As daar voor die mens twee paaie was: Een: wat hom lei na 'n land wat vol chaos is: moord, plundering, skending van eer, vrees en honger. En die tweede: wat hom lei na 'n land wat vol orde, gevestigde veiligheid, 'n voorspoedige lewe en respek vir lewens, eer en rykdom is; watter van die twee paaie sal hy loop?

Hy sal verseker die tweede pad loop wat hom lei na die land van orde en veiligheid, en dit is nooit vir enige verstandige persoon moontlik om die pad na die land van chaos en vrees te loop en dan met die Voorbeskikking te redeneer nie. So waarom loop hy in die saak van die hiernamaals die pad na die Vuur in plaas van die Paradys en redeneer met die Voorbeskikking?

En nog 'n voorbeeld: Ons sien die sieke word beveel om medisyne te drink; dan drink hy dit terwyl sy siel dit nie begeer nie, en hy word verbied van die kos wat hom skade aandoen; dan laat hy dit

staan terwyl sy siel dit begeer; dit alles in die soeke na genesing en gesondheid, en dit is nie moontlik dat hy weier om die medisyne te drink of die kos eet wat hom skade aandoen en dan met die Voorbeskikking redeneer nie. So waarom laat die mens dit staan wat Allah en Sy Boodskapper beveel het, of doen hy dit wat Allah en Sy Boodskapper verbied het en redeneer dan met die Voorbeskikking?

Die sewende: Dat die een wat met die Voorbeskikking redeneer oor die verpligtinge wat hy gelaat het of die sondes wat hy gepleeg het - as 'n persoon hom sou aanval en sy geld neem, of sy eer skend, en dan met die Voorbeskikking redeneer en sê: "Moenie my kwalik neem nie, want my aanval was deur die beskikking van Allah" - sou hy nie sy argument aanvaar nie. So hoe aanvaar hy nie die redenering met die Voorbeskikking in die aanval van 'n ander op hom nie, maar hy gebruik dit vir homself in sy aanval op die reg van Allah die Allerhoogste?!

En daar word genoem dat 'n dief wat verdien het dat sy hand afgesny word, na die leier van die gelowiges, Umar bin al-Khattab (mag Allah tevrede wees met hom), gebring is; toe hy beveel het dat sy hand afgesny word, het hy gesê: "Wag, o leier van die gelowiges, want ek het slegs gesteel deur die beskikking van Allah"; toe sê Umar: "En ons sny slegs af deur die beskikking van Allah."

En vir geloof in die Voorbesikking is daar groot vrugte, insluitend:

Die eerste: Vertroue op Allah die Allerhoogste wanneer die oorsake uitgevoer word, sodat hy nie op die oorsaak self vertrou nie; want alles is deur die beskikking van Allah die Allerhoogste.

Die tweede: Dat die mens nie in sy skik met homself is wanneer hy sy doel bereik nie; want die bereiking daarvan is 'n guns van Allah die Allerhoogste deur dit wat Hy beskik het van die oorsake van die goeie en sukses, en sy selfbehae laat hom vergeet om dankie te sê vir hierdie guns.

Die derde: Gemoedsrus en innerlike rus met dit wat met hom gebeur van die beskikkings van Allah die Allerhoogste; so hy raak nie angstig oor die verlies van 'n geliefde saak of die plaasvind van 'n gehate saak nie; omdat dit deur die beskikking van Allah is aan wie die koninkryk van die hemele en die aarde behoort, en dit gaan ongetwyfeld gebeur, en daarvoor sê Allah die Allerhoogste:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 22 لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ 23﴾

"Geen ramp tref die aarde of julleself nie, of dit is in 'n boek voordat Ons dit voortbring; voorwaar, dit is vir Allah maklik. (22) Sodat julle nie treur oor wat julle ontgaan het nie en nie uitermate bly is oor wat Hy julle gegee het nie. En Allah hou nie van elke

verwaande grootprater nie. (23)" [Al-Hadid: 22-23], en die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) sê:

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

"Wonderbaarlik is die saak van die gelowige, want sy hele saak is goed, en dit is vir niemand behalwe vir die gelowige nie; as voorspoed hom tref, is hy dankbaar en dit is goed vir hom, en as teëspoed hom tref, is hy geduldig en dit is goed vir hom."¹.

En twee groepe het afgedwaal ten opsigte van die Voorbeskikking:

Een van hulle: Die Jabriyyah, wat gesê het: Die dienaar word gedwing tot sy daad, en hy het geen wil of vermoë daarin nie.

Die tweede: Die Qadariyyah, wat gesê het: Die dienaar is onafhanklik met sy daad in wil en vermoë, en die wil en vermoë van Allah die Allerhoogste het geen invloed daarin nie.

En die weerlegging van die eerste groep (die Jabriyyah) is deur die wetgewing en die werklikheid:

Wat die wetgewing betref: Allah die Allerhoogste het vir die dienaar 'n begeerte en 'n wil bevestig, en die daad aan hom toegeskryf; Allah die Allerhoogste het gesê:

¹ Oorgedra deur Muslim: nr. (2999).

{...مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...}

"...Onder julle is daar diegene wat die wêreld begeer, en onder julle is daar diegene wat die hiernamaals begeer..." [Al-Imran: 152], en die Allerhoogste sê:

{وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا...}

الآية

"En sê: 'Die waarheid is van julle Heer.' So wie wil, laat hom glo; en wie wil, laat hom ongelowig wees. Voorwaar, Ons het vir die onregverdiges 'n Vuur voorberei waarvan die mure hulle sal omsluit..." die vers [Al-Kahf: 29], en die Allerhoogste sê:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ 46}

"Wie 'n goeie daad doen, dit is vir homself; en wie kwaad doen, dit is teen homself. En u Heer is nooit onregverdig teenoor die dienaars nie." (46) [Fussilat: 46].

Wat die werklikheid betref: elke mens ken die verskil tussen sy vrywillige daad wat hy met sy eie wil doen: soos om te eet, te drink, te koop en te verkoop; en tussen dit wat met hom gebeur buite sy wil: soos om te bewee weens koors, of om van 'n dak af te val. Hy is in die eerste geval 'n vrywillige dader deur sy eie wil sonder dwang, en in die tweede geval is hy nie vrywillig nie en het hy nie gewil wat met hom gebeur het nie.

En die weerlegging van die tweede groep (die Qadariyyah) is deur die wetgewing en die verstand:

Wat die wetgewing betref: Allah die Allerhoogste is die Skepper van alles, en alles bestaan deur Sy wil. Allah die Allerhoogste het in Sy Boek verduidelik dat die dade van die dienaars deur Sy wil plaasvind; die Allerhoogste sê:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ أَخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَنَّا لَهُمْ وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

"...en as Allah wou, sou diegene ná hulle mekaar nie beveg het nadat die duidelike tekens na hulle gekom het nie; maar hulle het verskil, so onder hulle was daar diegene wat geglo het en onder hulle was daar diegene wat ongelowig was. En as Allah wou, sou hulle mekaar nie beveg het nie, maar Allah doen wat Hy wil." [Al-Baqarah: 253], en die Allerhoogste sê:

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ 13﴾

En as Ons wou, sou Ons aan elke siel sy leiding gegee het, maar die woord van My is vasgestel: 'Ek sal sekerlik die Hel vul met jinne en mense tesame.'" (13) [Al-Sajdah: 13].

Wat die verstand betref: die hele heelal is die eiendom van Allah die Allerhoogste, en die mens is deel van hierdie heelal; hy is dus die eiendom van Allah die Allerhoogste. Dit is nie moontlik vir die

een wat besit word om te handel in die eiendom van die Eienaar behalwe met Sy verlof en Sy wil nie.

*

Doelwitte van die Islamitiese Geloofsbelydenis (Aqidah)

Doelwit (taalkundig): word gebruik vir verskeie betekenisse, insluitend: ('n oogmerk wat opgestel word om na te mik, en elke saak wat beoog word).

En die doelwitte van die Islamitiese geloofsbelydenis: is sy oogmerke en sy edele eindpunte wat voortspruit uit die vashou daaraan, en dit is baie en uiteenlopend, waaronder:

Eerstens: Suiwerheid van voorneme en aanbidding aan Allah die Allerhoogste alleen; omdat Hy die Skepper is sonder vennoot, daarom is dit verpligtend dat die oogmerk en aanbidding slegs vir Hom alleen is.

Tweedens: Bevryding van die verstand en denke van die chaotiese rondtas wat ontstaan wanneer die hart leeg is van hierdie geloofsbelydenis; want die een wie se hart leeg is daarvan, is of leeg van enige geloofsbelydenis en aanbid slegs die tasbare materie, of hy tas rond in die dwalings van gelowe en bygelowe.

Derdens: Innerlike en intellektuele rus; daar is geen angs in die siel en geen versteuring in die denke nie; omdat hierdie geloofsbelydenis die gelowige met sy Skepper verbind; hy is dan tevrede

met Hom as 'n Besturende Heer en 'n Wetgewende Regter; sy hart vind rus in Sy beskikking, en sy bors verruim vir Islam; hy soek geen plaasvervanger daarvoor nie.

Vierdens: Suiwerheid van oogmerk en daad teen afwyking in die aanbidding van Allah die Allerhoogste, of in die hantering van die skepsels; omdat een van sy fondasies geloof in die boodskappers is, wat die navolging van hul weg behels—'n weg van suiwerheid in oogmerk en daad.

Vyfdes: Vasberadenheid en erns in alle sake, sodat hy geen geleentheid vir 'n goeie daad laat verbygaan sonder om dit te benut nie; in die hoop op beloning. En hy sien geen plek van sonde nie of hy bly weg daarvan; uit vrees vir die straf. Want een van sy fondasies is geloof in die opstanding en die vergelding vir dade.

Allah die Allerhoogste sê:

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝۱۳۲﴾

"En vir elkeen is daar range volgens wat hulle gedoen het. En u Heer is nie onbewus van wat hulle doen nie." (132) [Al-An'am: 132]. En die Profeet (vrede en seëninge van Allah sy met hom) het aangespoor tot hierdie doelwit in sy uitspraak:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، آخِرُ صَ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ؛ فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ»

"Die sterk gelowige is beter en meer geliefd by Allah as die swak gelowige, en in elkeen is daar goed. Wees ywerig vir dit wat jou baat, en soek hulp by Allah, en moenie moedeloos word nie. En as iets jou tref, moenie sê: 'As ek maar so gedoen het, sou dit so en so gewees het' nie, maar sê: 'Allah het beskik en wat Hy wou, het Hy gedoen'; want (as) maak die werk van die duiwel oop." Oorgedra deur Muslim.¹

Sesdens: Die vorming van 'n sterk nasie wat alles wat kosbaar is opoffer om sy godsdienst te vestig en sy pilare te versterk, sonder om om te gee oor wat hom in die proses tref; en hieroor sê Allah die Allerhoogste:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّدِّقُونَ ۝ ١٥﴾

"Die gelowiges is slegs diegene wat in Allah en Sy Boodskapper glo en daarna nie twyfel nie, en met hul rykdom en hul lewens op die pad van Allah stry. Dit is hulle wat die waaragtiges is." (15) [Al-Hujurat: 15].

Sewendes: Die bereiking van geluk in hierdie wêreld en die hiernamaals deur die verbetering van individue en gemeenskappe, en die verkryging van beloning en eerbewyse; hieroor sê Allah die Allerhoogste:

¹ Oorgedra deur Muslim: nr. (2664).

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 97﴾

"Wie ook al 'n goeie daad doen, of dit nou 'n man of 'n vrou is, terwyl hy 'n gelowige is, Ons sal hom sekerlik 'n goeie lewe laat lei; en Ons sal hulle sekerlik hul beloning gee volgens die beste van wat hulle gedoen het." (97) [Al-Nahl: 97].

Hierdie is sommige van die doelwitte van die Islamitiese geloofsbelydenis; ons vra Allah die Allerhoogste om dit vir ons en vir alle Moslems te verwesenlik; voorwaar, Hy is die Vrygewige, die Edele. En alle lof behoort aan Allah, die Heer van die wêreld.

En mag die seëninge en vrede van Allah op ons Profeet Mohammed wees, en op sy familie en al sy metgeselle.

Voltooi deur die pen van sy outeur.

Mohammed al-Salih al-Uthaymin (mag Allah hom genadig wees).

الفهرس

'n Kort oorsig van die Islamitiese geloof.....	2
'n Kort oorsig van die Islamitiese geloofsbelydenis ('Aqidah)	2
Inleiding.	2
Die Islamitiese godsdiens.	4
DIE PILARE VAN ISLAM	9
Die Fondasies van die Islamitiese Geloofsbelydenis (Aqidah).	14
Geloof in Allah die Allerhoogste	15
Geloof in die engele.	34
Geloof in die Boeke	41
Geloof in die Boodskappers	43
Geloof in die Laaste Dag (die Hiernamaals).	52
Geloof in die Voorbeskikking (Qadar)	74
Doelwitte van die Islamitiese Geloofsbelydenis (Aqidah)	87